November / December 1998
листопад / грудень 1998 р.

ПРОМІНЬ

Promin

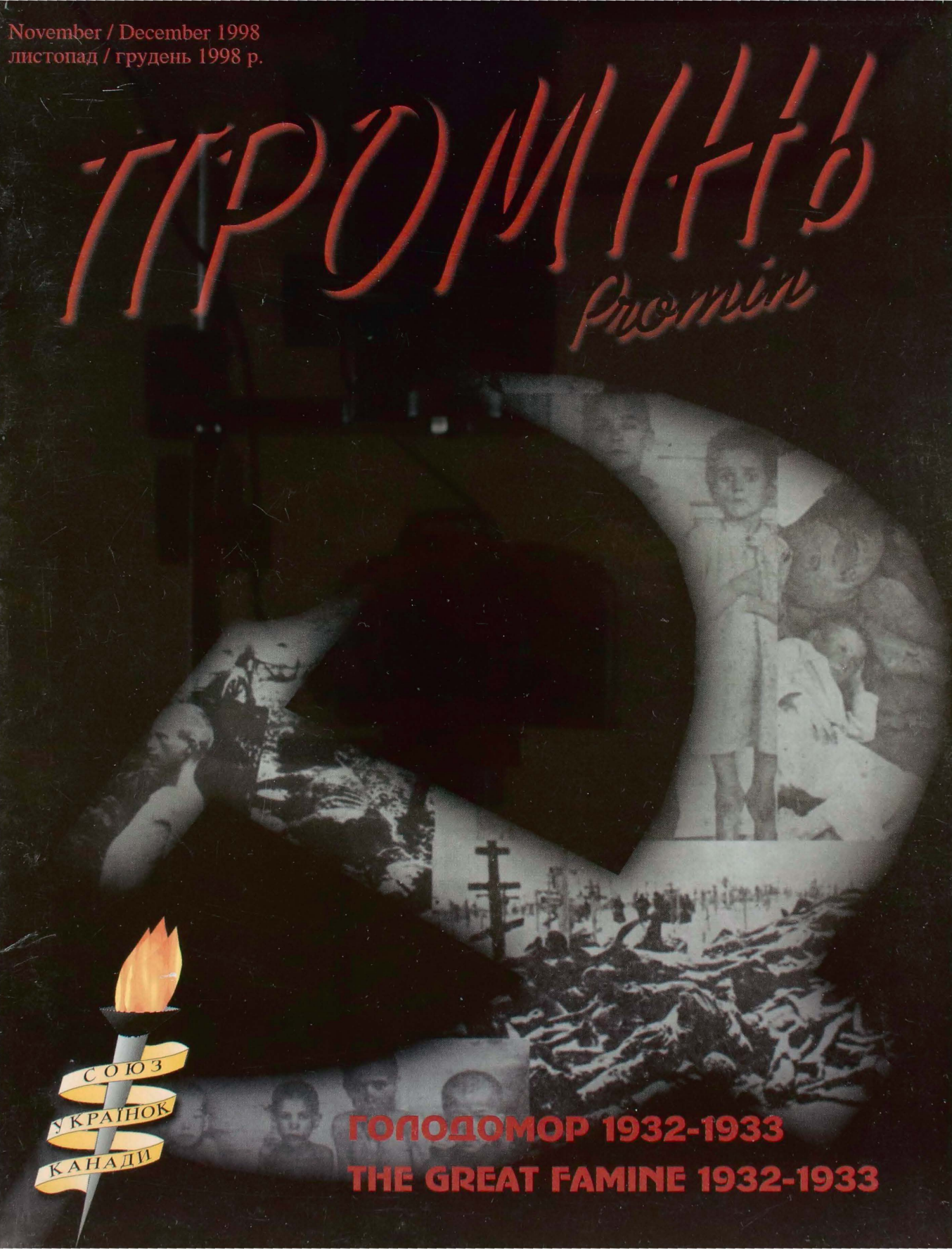

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

ГОЛОДОМОР 1932-1933
THE GREAT FAMINE 1932-1933

ПРОМІНЬ

РІК XXXVIII ЛИСТОПАД-ГРУДЕНЬ Ч. 10
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць,
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор, Оксана Арсено

Редакційна Колегія:
Добр. Катерина Бублик
Галя Липка
Галина Мельник-Марко
Референт Променя - Галя Щерблюк

Річна передплата в Канаді - $20.00
Передплата до інших країн - US $25.00
Одне число - $3.00

Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
Fax: 905-524-5362
e-mail -promin@networx.on.ca

PROMIN

published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA
VOL. XXXVIII NOVEMBER-DECEMBER No. 10

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
telephone 905-572-9626
Editor - Oksana Arseneault
telephone 905-524-5178
Editorial Committee:
Dobr. Kateryna Bublyk
Halia Lypka
Halyna Melnyk-Marko
Promin Convener - Helen Scherbluk
telephone 416-233-0724
Administrator - Oksana Arseneault
telephone 905-524-5178

Subscription in Canada - $20.00
Other Countries - US $25.00
Single copy - $3.00

The editors reserve the right to edit submitted materials

Publication Mail
Registration No. 1925
International Standard Serial number
ISSN 038021-40

Обкладинка і формат - Данієл Арсено
Cover and layout - Daniel Arseneault

ЗМІСТ
CONTENTS

Редакційна **1** ..... Editorial

Привітання **2** ..... Greeting

Штучний Голод в Україні **3** ..... The Great Famine

Історія Жіночого Руху **7** ..... History of the Women's Movement

Дати в історії українського народу **10** ..... Important Dates in Ukrainian History

Про оперу **11** ..... About Opera

Вісті з Централі **13** ..... News from the National Office

Нашим Дітям **16** ..... For our children

Референтури **18** ..... Conveners' Corner

Український Музей Канади СУК **19** ..... Ukrainian Museum of Canada UWAC

Громадська Хроніка **22** ..... Community Events

Квіти Незабутнім **35** ..... In Memoriam

Пресовий Фонд **41** ..... Press Fund

Адреса Централі **Союзу Українок Канади**
Address of the Ukrainian Women's Association of Canada:
202-456 Main Street, Winnipeg, MB R3B 1B6
Telephone: 204-957-7630 Fax: 204-947-3882
Office hours: Monday, Wednesday, Friday 1 - 4 p.m.
Канцелярія відкрита в понеділок, середу і п'ятницю від 1-ої до 4-ої год. дня

Адреса, телефон, телефакс і електронічна пошта **Променя** подано з ліва
Promin address, telephones, fax & e-mail listed to the left

Editorial
Редакційна

СЛАВА ІСУСУ ХРИСТУ!

Здається, що недавно розпочався новий сезон організаційної праці, а вже до цього часу надзвичайно багато виконано. Відбулися Провінційні з'їзди СУС по цілій Канаді, на яких переговорено різні актуальні справи, що відносяться до нашої спільної праці. Резолюції, винесені на цих з'їздаз дають екзекутивам і членам напр'ям праці на майбутнє. Також відбулися ще дві важливі імпрези, а саме: Конференція Комітету Українок Канади і Конгрес Українців Канади

.

На всіх цих зустрічах виявилося те, що перед нами надзвичайно багато праці до виконання. Чи то серед нашого членства СУС, чи в загальному українському і канадському суспільстві, нам потрібно єдності громадської думки.

Силу кожної організації підкріплює певна ціль до якої дане зорганізоване тіло прямує. Сила організації виявляється тоді коли її члени настільки віддані, що з послідовністю виконують певні функції, які до них належать. Вони є льояльні свому проводові і постійно мають на увазі добро їхньої організації. Властиво з такою організацією числяться інші і хочуть до неї належати, бо бачать творчу і діяльну громадську працю.

При цій нагоді від себе собисто і членок уступившої крайової управи СУК висловлюю Дос. п-ні Соні Бейзик сердечну подяку за її провід крайової управи Комітету Українок Канади. Особливо тому, що ми її просили очолити крайову Управу Комітету Українок Канади коли за ротаційним способом припадала черга на Союз Українок Канади. З окрема тому, що підчас її головування були критичні справи до полагодження. Знаючи їй умілий спосіб ведення організаційної праці ми були переконані в тому, що п-ні Бейзик яскраво вивяжиться із своїх обов'язків. Ми є горді її великих досягнень, та бажаємо нашій Дос. голові добрих успіхів у відповідальній праці у проводі Союзу Українок Канади.

Орися Сушко

This year marks the 65th Anniversary of the tragedy that was forced upon Ukrainians in 1932-33. Millions of our brothers and sisters were murdered at the hands of a regime whose evil knew no bounds. As we listen to the accounts of those who survived this catastrophic event, we cannot even begin to comprehend the terror that has lived in their memories for the last 65 years. Let us remember and pray for the souls of those who suffered and died innocently, and for those who survived to tell the world about this heinous crime. Let us also pray for the souls of the depraved oppressors, and may the Lord forgive them for their despicable deeds, the consequences of which we will never forget.

Many of our communities have conducted memorial programs to acknowledge the anniversary of this grievous event. It is important that we continue to educate the world, to ensure that this tragedy is not hidden or omitted from history books, as it was for so many years. The seven million mothers, fathers, children, sisters and brothers whose lives were cut brutally short 65 years ago deserve every effort we can make to perpetuate their memories, and to ensure that no nation will ever again suffer such a contemptible act of inhumanity.

As we begin preparing for the commemoration of the birth of our Lord Jesus Christ, let us include in our prayers the victims of the forced famine of 1932-33. May God bless each one of them, and may their memories live on in our hearts and minds forever.

Oksana Asselin

ПРИВІТАННЯ

Центральна Управа Союзу Українок Канади, Редактори і Редакційна Колегія Променя вітають Блаженнішого Митрополита Василія з Його 89-им Днем Уродин і бажають Йому кріпкого здоров'я та плодотворчої праці на благо нашої Церкви й Народу.

Молимо Милостивого Господа, щоб послав Вам ще багато років служити Йому та, щоб обдарив Вас Своїми обильними ласками, на які Ви щедро заслуговуєте!

The National Executive of the Ukrainian Womens Association of Canada, Editors and Editorial Board of Promin greet His Eminence, Metropolitan Wasyly on the occasion of his 89th birthday and extend to Him our sincere best wishes for continued good health and success in the leadership of our Ukrainian Orthodox Church of Canada.

We pray that the Lord keep You in good health for many more years to come, so that You may long continue to lead our faithful with your wisdom and grace.

НА МНОГІЇ ЛІТА ДОРОГИЙ ВЛАДИКО!

65-та РІЧНИЦЯ ШТУЧНОГО ГОЛОДУ В УКРАЇНІ

Влітку 33-го . . . . Пам'яті матері.

„Лялю, Ляленько, вставай, дитино! Мені пора."

Це мама мене будить. Тепер півшостої ранку. Мені дуже не хочеться вставати. Але мама каже, що я її помічниця, її опора й що нема кому дивитись за дітьми. І яке велике щастя, що я вже така велика дівчинка. Мені ж в кінці літа буде десять років. І я встаю.

Біля мого ліжка стоїть мама. На руках вона тримає мою середню сестричку. Їй три роки. Вона охопила маму за шию своїми тоненькими ручками й не хоче відпускати. Мама гладить її по голівці, каже, що її дуже любить, що вона чудова дівчинка й що тепер їй, мамі, треба кудись йти, але що вона скоро повернеться. Тим часом Ляля буде дивитись за нею. Мама кладе її на моє ліжко.

Взагалі сестричка спить з мамою, бо боїться спати сама. Але відчувши, що мама встає, вона прокидається й починає плакати. Боячись, що її плач розбудить моїх молодших братика й сестричку, мама приносить її до мене. Маленька ще плаче, але вже не дуже голосно, так як маленьке кошенятко.

Тоді мама підходить до коляски, де спить наша наймолодша сестричка. Їй півтора року. Вона дуже дивно тепер виглядає. У неї стали дуже тоненькі ручки й ніжки, а животик навпаки зробився великий. Її блакитні, як незабудочки, очі виглядають наче більшими ніж завжди. Тільки біляве волоссячко кучерявиться як і раніше. Надаремно її називають малим херувимчиком.

Мама прикриває її простирадлом. Надворі літо. Маленькій гаряче й вона розкривається. Мама пошепки каже мені, щоб міняла пеленки під нею. Я так не люблю цього робити, але мені шкода маленьку сестричку. Вона мало рухається, перестала сидіти. Тільки іноді піднімається на ліктіки та колінця й просить „аму".

Мама також підходить до ліжечка, на якому спить мій пятирічний братик. Він також зробився дуже худенький. Мама ніжно торкається його голівки. Я знаю, вона його дуже любить. Він єдиний син.

Тоді мама й я йдемо до кухні. Тут мама нагадує, що на столику стоять дві посудини: одна з варениками яблуками, друга з перевареною водою. На столику також чотири скибочки хліба. Трошки більшенький мені, а меньші дітям.

„Ти ж дивися, як тільки діти будуть прокидатись, давай їм ложечкою яблук, дрібні шматочки хліба. І нехай запивають водичкою. Особливо доглянь, щоб маленька їла. А тепер я вже йду. Ти ж замикай двері спочатку на ключ, а потім на гачок. З кухні також замикай двері на ключ. Дверей нікому не відкривай. На двір, боронь Боже, не виходьте. Ти ж знаєш, що пропала сусідська дівчинка. Її одежу знайшли у людей, що торгували холодцем на базарі. Будь розумненька, моя хороша, моя поміч, моя надія. Я повернусь увечері."

Мама відкриває двері. На мить мене огортає ранкова прохолодь. Мені хочеться вибігти у садок, побігати по травичці, понюхати квіти. Але мама, пригорнувши мене й поцілувавши, закриває двері й чекає поки я замкну їх на ключ і гачок.

Проходячи кухнею, я зупиняюсь біля вікна і ще бачу як мама прямує до фіртки. Бідна мама. Вона зробилась якоюсь іншою. Майже ніколи не усміхається, часом дивиться на нас очима повними сліз і виглядає настороженою, наче боїться когось. Зранку виходить з дому в найгіршій сукні, якихось дивних черевиках і обов'язково пов'язується хустинкою.

Я зауважила цю зміну на мамі з того часу коли тато раптом кудись зник. Мама казала, що його позбавили права голосу на один рік і він мусив виїхати. Спочатку я не розуміла, що значить позбавити права голосу. Хіба можна у когось забрати голос? Людина ж мусить говорити. Мама пояснила, що татові заборонили жити й працювати в нашому місті. І не тільки в нашому місті, але радіусом, тобто навкруги, сто кілометрів. На моє чому, мама сказала, що так вирішила влада. Думалось мені, що влада не добра, не розуміє як погано дітям без тата і майже цілими днями без мами.

Ось і сьогодні, як і кожного ранку цього літа, мама залишає нас самих і поспішає на місцеву залізничну станцію. Туди також йде багато жінок з міста. Всі разом поїдуть товаровим потягом до сусідніх

колгоспів працювати на буряках. Мені не зрозуміло чому мама мусить туди їхати. Мама каже, що це допоможе вижити нашій родині. В місті мамі праці не дадуть бо тато наш без права голосу. А там дають один раз на день гарячу зупу і півкілограма хліба, того, що мама нам приносить. Також платять трошки грошей.

Мені не зрозуміло чому там люди не працюють на буряках. Мама каже, що в селах майже нема людей, що у них не було що їсти й що багато з них померли. Мені це важко збагнути. Адже наша молочниця приносила нам із села масло, молоко, сир, сметану, запашні сунички й, як вона казала, гостинця, маленьку пшеничну паляничку. Правда, вона перестала до нас приходити. Невже й вона померла? Але куди ж поділись всі продукти? Про те, що в місті нема продуктів - це зрозуміло. В місті нема городів. Ростуть тільки різні квіти та дерева. В нашому садочку, наприк-лад, багато квітів і дві яблуні. Яблука на них завжди смачні солодкі, але цього літа мама зриває їх зеленими. Вони такі кислі. В місті також ніхто не тримає курей, гусей чи корів. Тільки коти-ків і песиків. Та їх чомусь останнім часом не видно. А на селі? Мама каже, що там влада все забрала. Знову та влада. Чому не викинуть цю жахливу владу? Чому не візьмуть іншу? Вона ж не любить дітей, морить голодом людей.

Перед тим, як мама почала їздити на буряки, вона в торгівні ви-мінювала продукти за золоті речі. Пригадую день, коли мама знімала з мене хрестика. Казала пам'ятай, що я хрещена, що християнка. Казала, що християни добрі, чесні й порядні люди. І казала, що, хоч я тепер буду без хрестика, але я назавжди залишусь християнкою. Обіцяла колись купити мені ще гарнішого хрестика. Раніше я забувала, що хрестик у мене на шиї. Тепер я часто думаю про нього і мені здається, що він і далі на мені.

Пам'ятаю також день, коли мама не поїхала на буряки. Зранку кудись пішла. Її довго не було. Повернулась з підпухлою правою щокою, трошки шепеляючи. Я помітила, що золотий місток з правої сторони маминого роту зник. Цього вечора ми їли гречану кашу.

Постоявши біля вікна, йду в нашу дитячу кімнату. Малеча ще спить. Я лягаю в ліжко, але заснути не можу. Стільки чому й якщо крутиться у моїй голові. Чому тато ще не повертається? А якщо мама не прийде з буряків? Що будемо їсти, коли поїмо всі яблука? Невже ми всі помремо як ті сільські діти, що прийшли під нашу школу? Малі хлопчик і дівчинка. Притулившись одне до одного, вони сиділи нерухомо з закритими очима. Сніг, що ще падав цього березневого ранку, припорушив їх. Дівчинка мала простягнену руку. Вона була без рукавички. Дівчинка не ховала ручки і сніг, що нападав не неї, не топився.

Переважно міські діти глузували з селюків. І одежа в них інша, і говорять вони інакше. Але цього ранку вони проходили мовчазно й з острахом повз них. Вийшовши з школи, я вже не бачила тих дітей. Мертвих підбирали вантажні авта.

Я все роблю так, як мама наказує. Сестрички їдять яблука й хліб і запивають водичкою, а братик вередує. Весь час кличе маму. Каже, що не вмію варити їжу, що яблука дуже кислі й що хліб залазить між зуби й робить боляче яснам. І взагалі чому я з ними ці-ли ми днями? Я ж не є їх мама. Та поплакавши, їсть і яблука і хліб.

Він і середня сестричка майже не бавляться, багато сплять. Іноді просять читати їм казочки. Тоді вмощуються на моє ліжко й, притулившись до мене, ми разом оглядаємо мій журнал Мурзилка. Братик дуже любить ілюстрації до Мийдодира Корнія Чуковського. Тому сторінки Мурзилки почали розпадатись. Обов'язково мушу оповідати про Червону Шапочку. Оповідаю її так, як її мені повідала наша бабуся. Як Червона Шапочка і вовк були друзі. Вони разом при ходили до бабусі. Вона їх гарно приймала, частувала солодким чаєм, смачними тістечками та цукерками. В кінці казочки братик питався коли ми поїдемо до нашої бабусі й чи вона нас також буде частувати солодким чаєм, тістечками та цукерками, а може молочком і справжнім хлібчиком. Я казала, що може скоро. Як тільки тато повернеться.

Часто після казок вони засипають. І якщо довго сплять, мені робиться страшно. Мені тоді здається, що вони померли як ті діти сільські під школою. Я буджу їх і знову годую яблуками й хлібом якщо ще залишився.

Увечері прийде мама. По черзі пригорне нас. Тоді знімить пов'язки з рук і пальців. Від праці на буряках у мами на пальцях рук поробились міхури. Вони потріскали й погано гояться. Бандажі у нас вийшли. Я звечора нарізую вузенькі стрічки з простирадла. Мама зранку обв'язує ними пальці й руки. Ввечері знімає їх. Вони брудні, часом з кров'ю. Мама їх викидає, а руки мочить у мильній воді. Пізніше варить для нас щось наче зупу. Поївши, ми всі виходимо у садок. Найменьшу мама кладе у гамак, а сама трусить яблуню. Середня сестричка не відходить від мами. Братик і я збираємо яблука. Ми їх не їмо. Вони страшено кислі.

Надворі почне темніти. Мама забере нас у дім. Малих покладе спати. Потім розмеле яблука на м'ясорубці й буде їх варити. Я буду нарізувати стрічки для мами. Мама розпитає, що ми робили вдень. Похвалить мене. Я ж знову запитаю маму чи скоро мине рік і коли нарешті повернеться тато. Мама скаже, що може скоро. Хоч би скоріше. Нам так погано без тата. Тоді мама і я разом помолимося і я піду спати. А завтра ранком мама знову буде будити мене о півшостої. Почнеться новий день, довгий і подібний до інших, з кислими яблуками, без сонечка і за замкненими дверима.

Валентина Ревуцька
Ванкувер, Б.К.
червень 1998 р.

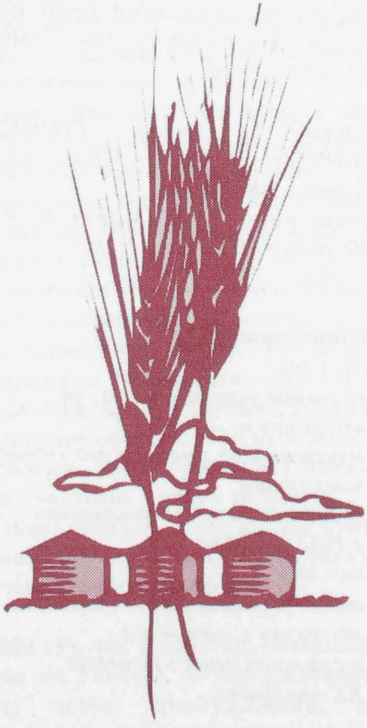

ДУХОВНА РУЇНА

Літа 7441-го від Сотворення світу (літа 1933-го від Різдва Христового) був в Україні Великий Голод.

Не було тоді ні війни, ні суші, ні потопу, ані моровиці. А була тільки зла воля одних людей проти інших.

І ніхто не знав, скільки невинного люду зійшло в могилу - старих, молодих, і дітей, і ще не народжених - у лонах матерів.

До книги Буття українського народу, - якщо таку Книгу буде колись написано.

... Сонце сходило над вихололими за довгу зиму полями, сідало за обрій кольору крові й не впізнавало землю.

Чорне вороння зграями щиряло над селами, заціпенілими в тяжкому смертному сні.

Танули на обширах України важкі сніги весни 1933 року, являючи світові трупний сморід, апокаліптичні видива, співмірні хіба що з картинами Страшного Суду.

Чи була того року весна? Чи прилетіли до знайомих людських осель довірливі лелеки? Чи співали травневими ночами у вербах над річками солов'ї?

Ніхто того не пам'ятає сьогодні. Пам'ятають інше.

<На світі весна, а над селом нависла чорна хмара. Діти не бігають, не граються, сидять на дворах, на дорогах. Ноги тонюсінькі, складені калачиком, великий живіт між ними, голова велика, похилена лицем до землі, лиця майже нема, самі зуби зверху. Сидить дитина і чогось гойдається всім тілом: назад - вперед, скільки сидить, стільки й гойдається. І безконечна одна <пісня> напівголосом: їсти, їсти, їсти. Ні від кого не вимагаючи, ні від матері, ні від батька, а так, у простір, у світ - їсти, їсти, їсти...> (Кучерук Анастасія Максимівна, родом із села Судачівка Чуднівського району на Житомирщині).

<Помер чоловік мій Ваня. За ним повмирали діточки: Павлик двох років і Віра - півроку. Малесенька моя дівчинка хтіла ссати, але ж то був порожний мішок, з нього й капки не видушити. Обоїх їх, я занесла на цвинтар сама. Як прийшла хоронити доню, то була свіжа маленька ямка на чиюсь дитину. Я збоку видовбала дірочку та й поклала її туди. А на Павлика сама викопала ямку> (Джулай Марія Григорівна з села Городище Літинського району Вінницької області).

<Батько кладе на тачку моїх два брати і сестру, везе на цвинтар. Розгріб лопатою мамину могилу, розгорнув рядно, поклав їх трьох туди ж, до мами. Батько почав лопатою кидать землю в яму, а я собі - руками. А тоді помер і батько... І так від моєї родини ніякого сліду - ні могили, ні хреста. (Соловищук Петро Макарович з села Луки Дашівського району на Вінниччині).

..... Світ мав би розколотися

надвоє, сонце мало б перестати світити, земля перевернутися - від того, що це було на землі. Але світ не розколовся, сонце сходить, земля обертається, як їй належить. І ми ходимо по цій землі зі своїми тривогами й надіями, ми, єдині спадкоємці всього, що було. Тож пом'янімо хоч сьогодні з непростимим спізненням у кілька довгих десятиліть, тих великомучеників нашої трудної історії - родину подільських селян Соловищуків. А з ними разом - ще сім з половиною мільйонів українських селян, жертв небаченого в історії людської цивілізації голодомору.

Помянімо і знайдімо в собі силу й відвагу пройти за ними дорогою їхньої хресної путі. Не їм це потрібно, а нам. Все, що вони могли сказати світові, вони вже сказали. Тепер наша черга.

Спочатку було слово. І було те слово - **колективізація**. Слідом за ним почався голод. Слово те прийшло в селянську хату не саме, за ним шикувалася довга шеренга слів-чужинців, які несли з собою нечуване приниження для працьовитого українського селянина, чорну несправедливість, насильство і смерть.

Агітація. Контрактація, Конфіскація. Касація. Екзекуція. Мобілізація. Реквизиція. Експропріація. Ліквідація. Ніби цвьохкав нещадний батіг по спині селянина.

І прийшло в мову, наводячи жах на людей, ще й таке слово - активіст. Але ще до того ринула на селянські обійстя юрби визискувачів, затуманених революційною фразеологією і підохочуваних деспотичним режимом сталінщини. І часто вимовляося тепер дивне як на мирний час слово штаб. Але ще раніше глухими ночами (чогось саме ночами) сільська влада почала погрозами й тортурами домагатися від дядьків заяв про добровільний вступ до колгоспу

І звичним стало у вжитку гірке слово міщечники. Але ще перед тим побрели по шляхах України жебраки, а станції були запруджені знесиленим людом, який сподівався десь у світах знайти проятунок своїм опухлим з голоду дітям.

А назустріч жебракам вирушали із сіл припараджені прапорами червоні валки, вивозячи в державу хліб, виметений до зернини з селянських комор, - то виконувалась перша заповідь. І тільки смерть зберігала свою назву. Нічого іншого на означення її не було вигадано.

В продовж десятиліть голодомор 1932 - 33 років був оточений у першій в світі країні соціалізму тотальною змовою мовчання: мільйонів смертей ніби й не було. Нетривала хрущовська відлига явивши приголомшеному світові багато злочинів сталінщини, обминула, однак події - 1932 - 1933 років на Україні. Цензура, як і раніше, випильновувала будь-які згадки про голод у пресі й літературі. Відомий хронікальний телесеріал у фільмі про 33-ий рік показав усміхненого Сталіна з соратниками на трибуні мавзолею. 1933-й рік фігурує як рік переможної ходи колгоспного ладу на просторах України і... підвищення добробуту селян ....

1983 року в світі широко відзначили печальні роковини. Без нас. Зявились нові дослідження, відбулись наукові конференції. Наші офіційні ідеологи зреагували традиційно: голод був не <у нас> а <у них>!

Перебрівши по людських стражданнях етап форсованої колективізації, Сталін підвів український народ до страшної Голгофи. Уздовж кордонів України, де вимирали цілі села, де живі не встигали ховати мертвих, де в голодному божевіллі люди доходили до канібальства, були виставлені щільні збройні заслони. А Лазар Каганович особисто подбав, щоб українських дядьків з торбами не пускали в поїзди. Жодна жива душа не повинна була вирватися з уготованого їй пекла. Та був відвертий геноцид щодо українського селянства - акція, за жорстокістю і розмахом співмірна хіба що з гітлерівськими злочинами проти людства, про які світ з жахом дізнається через кілька років. Одержимий манією <доганяти й переганяти>, сталінський деспотизм і тут ішов на випередження... На шістнадцятому році революції, при владі, яка сміла називати себе народною, на родючій землі, без війни чи стихійного лиха помирали хлібороби.

Уривок із книжки ГОЛОД, НАРОДНА КНИГА - МЕМОРІАЛ
Автори-упорядники:
Коваленко Л. Б., Маняк В. А.,
Редактор: Дзюбенко Н. Я.
- 1991.

Книга присвячена -
Пам'яті
мільйонів українських селян,
які загинули
мученицькою смертю від голоду,
заподіяного
сталінським тоталітаризмом
у 1932 - 1933 роках;
пам'яті
тисяч українських сіл і хуторів,
які щезли з лику землі
після найбільшої з трагедій
XX століття.

Історія жіночого руху

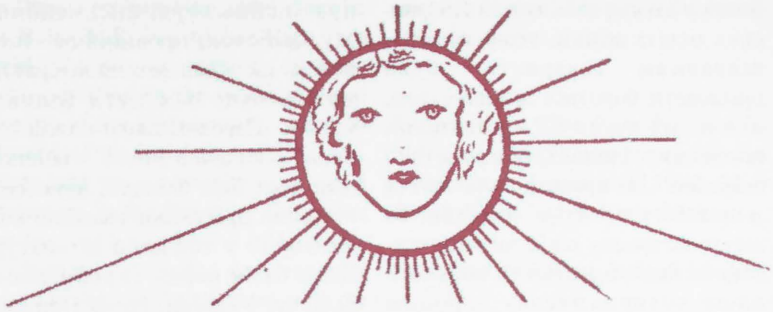

Жіночий рух був і є одним з найбільш дисциплінованих і найбільш етичних рухів людства і так само український жіночий рух все був і хоче бути носієм найвищих етичних цінностей...

Рівноправність була тільки засобом, який нам уможливлював вступ у громадське життя в ролі співдіючого і співвідповідального чинника....

Мілена Руднищька

У добу великих подій у світі, а тяжких в житті нашого народу минає 115 років українського жіночого руху. Зупиняємось перед самою назвою, щоб вповні усвідомити собі зміст пройденого часу, а враз з ним цілу його історію. Яке багатєтво подій, як багато треба сказати, пригадати, оцінити. Бо хіба ж не відчуваємо тих невидимих золотих ниток, які в'яжуть нас із минулим? Хіба ж не промовляють до нас приготовані для нас заповіти провідниць, яких слідами ми ступаємо. І саме нам припало завдання оглядати пройдений шлях першого століття творчої праці української жінки, змагань, осягів, тріюмфів, глибоких розчарувань і нових піднесень... І якщо правдою є, що історія вчить нас, то ми мали бу дуже багато чого навчитися з неї.

Ми тут, так далеко від Батьківщини від України, де народжувались ті перші пробудження, де закладався перший наріжний камінь під будову українських жіночих організацій, де першими і другими етапами наростали питання жінки за її місце в громадському житті, змагання за право на освіту, за право на рівність у суспільстві, змагання за побудову багатотисячної організації - Союзу Українок в Західній Україні.

Чи зуміємо ми сьогодні передати молодшому українському поколінню, виплеканому у добробуті, серед багатої культури інших народів, значення самої культури жіночого руху та здобутих досі прав серед своїх і чужих? Перед нами завдання насвітлити історію жіночого руху, віднайти себе самих у ньому, зробити спробу заглянути у його майбутнє. Бо на історичному шляху життя нашого народу, ті ідеали дальше важливими, святими та великими. Забезпечити будучність свого народу може тільки національно свідома українська жінка, виховниця поколінь як в Україні то так і в широкому світі.

Що таке жіночий рух? Ми звемо його також фімінізмом, цебто визнання рівних прав жінок і чоловіків у родині, в суспільстві, в державі. Такі права сьогодні ми маємо. Маємо також доступ до освіти, навіть допомагають нам її осягнути. Але в 1884, цього що ми тепер маємо, не було. Правда, що живемо в іншій добі і в інших умовинах, тож спробуймо не мішати тих прав, про які сьогодні канадські жінки дискутують у своїх парляментах про рівну платню за рівну працю. Наш український фемінізм відрізнявся від питань матеріялістичних, він заложений на ідеалах служіння своєму народові. Дозволимо собі навести думку одної з провідниць жіночого руху Мілени Рудницької, що була висловлена на Першому Весукраїнському Жіночому Конгресі у Станиславої в 1934 році.

„Український жіночий рух не був ніколи рухом егоїстичним для якихось вузькозрозумілих жіночих інтересів. На першому місці ми ставили обов'язки, а не права, а коли ми домагалися прав, то робили це у глибокому переконанні, що без них ми не можемо стати активними, корисними для народу громадянками. Ці права розуміли ми завжди як право на народний труд, як службу для нації. Служба для Нації була і є одною з провідних ідей українського жіночого руху, з якої він черпав свої сили і моральне вдоволення."

І ось такої форми та прав домагались провідниці жіночого руху, формували свої організації та насичували їх змістом, щоб виховати ідеал української жінки, громадянки та виховниці поколінь. Початком жіночого руху є Західна Україна, де в році 1884, Наталя Кобринська заснувала у місті Станиславові перше жіноче товариство.

Велику вагу присвячувала Кобринська освіті жінки, тому першим завданням товариства було працювати, боротись за освіту села, яке в тих часах після панщини потопало у злиднях, безграмотне і безрадне. Не кращим було життя жінок інтелігентної верстви, бо дівчат до вищих шкіл чи університету не приймали, могли закінчити лише чотириклясову народню школу і на тому їх освіта закінчувалась.

Не маючи доступу до вищої освіти, жінки були позбавлені можливости на якунебудь професію і самостійність. Коли ж батьки не могли дати доньці багатого приданого, то така дівчина лишалась неодруженою і мусіла йти на ласкавий хліб до родини. А скільки то в нашій літературі драм про розбите кохання. Темі жіночого руху присвятила велику частину своїх творів Ольга Кобилянська.

Це були часи, коли рух за права жінки народжувався та зростав і серед інших народів, найперше, мабуть у Франції після французької революції десь у роках 1860-их. Бурхливі події проходили серед жінок в Англії, Америці, Німеччині, Австрії, Швеції, Росії та інших країнах.

Найбільшим досягненням у першому етапі жіночого руху була поява „Першого Вінка" у 1887 році, збірна праця 17-ти авторок, а між ними Олена Пчілка з допомогою найбільшого нашого галицького поета Івана Франка. Треба також пам'ятати, що цих двох жінок ділив руско-австрійський кордон, а злучувала їх одна мета - служба своєму народові. Найбільшим бажанням Наталії Кобринської було, зібрати та виховати провідну верству жіноцтва, свою еліту, працівниць пера, письменниць, журналісток, провідниць. Вона вірила, що з допомогою літератури можна буде осягнути великих успіхів. Передові люди вітали тоді появу „Першого Вінка" - великий наш поет Іван Франко, науковець Михайло Драгоманів вважали його шедевром у тодішній літературі. Це ж були перші спроби жінок Західної України, бо на Придніпрянщині вже були славними в літературі двох жінок-письменниць - Марко Вовчок і Ганна Барвінок, початкуюча Леся Українка та її мати Олена Пчілка.

Із замітніших подій першого етапу часів Наталі Кобринської було

скликане перше велике віче в місті Стрию в 1893 році, на якому промовляла Н. Кобринська. Тоді там і було ухвалено петицію до парляменту про допущення жінок до університетів, про потребу жіночої гімназії для дівчат.

У перших двох десятиліттях після Станиславова постали були десятки жіночих товариств. На допомогу жіночому рухові прийшли українські письменниці. Сама Кобринська писала і друкувала оповідання, Ольга Кобилянська написала „Людину", Уляна Кравченко, поетеса кликала на „Новий шлях"

„Куди ти сестро смілий лет
звертаєш?
На новий шлях? А чи теє знаєш,
Що холод самоти там привіта тебе?
Покинь новий, на втоптаний вернися,
Бо світ тебе ледачою назве. . ."

Це був діялог тодішнього часу, багато противників жіночого руху було тоді не тільки серед чоловіків, але й серед жінок. Багато невдач, перехресних стежок і страждань зазнала Наталя Кобринська, коли свої близькі ставали поперек дороги на шляху її відданої безкорисної праці для свого народу.

Велика громадська праця набрала сили на другому етапі по Першій світовій війні. З перших жіночих товариств розкиданих по більших містах виріс і звівся могутній Союз Українок з центральним проводом у Львові. До проводу прийшли нові молоді сили: Євгенія Макарушкова, Мілена Рудницька, Софія Русова, Олена Шепарович та інші, що рух цей посилюється наймаркантнішою подією - Всеукраїнським Першим Жіночим Конгресом в Станиславові в 1934 році, у 50-річчя жіночого руху.

Із статті в Промені
червень 1984

A TRAGIC EVENT NOT WELL PUBLISHED BY THE FREE WORLD

Thousands of Canadians are commemorating the 65th anniversary of the horrible famine that was artificially imposed by the Russian Communist Regime in Ukraine in 1932-33.

Over seven million people, men, women and children perished in a famine that was purposely organized by Moscow, in order to destroy the Ukrainian resistance toward Russian slavery.

The Great Famine happened in the Bread Basket of Europe. In 1932, under Soviet leader Joseph Stalin, the Soviet Union dramatically increased its grain procurement. Wheat grown on Ukrainian farms was shipped to Russia, and as a result many Ukrainians were unable to feed themselves. Soviet leaders, backed by the military and secret police units, seized all food in an attempt to break the spirit of independence-minded Ukrainians.

Large parts of Ukraine were blockaded with no food being allowed in and no one being allowed out. As a result, some seven million and more Ukrainians perished from starvation.

In Ottawa on June 10th, 1998, Sarmite D. Bulte, M.P. for Parkdale-High Park paid tribute to the memory of those who perished in the world's worst famine of the 20th century. Prior to the end of the legislative session, Ms. Bulte took the opportunity to deliver a statement in the House of Commons on the 1932-33 Famine in Ukraine. "While this event has only recently come to the world's attention, with the break-up of the Soviet Union in the 1980's, for all Ukrainians world-wide this man-made tragedy is still fresh in their minds. This terrible event cannot, and will not ever, be forgotten - regardless of how long ago it occurred," said Ms. Bulte.

No effort was made to relieve the victims of the artificially- created famine. Offers of international relief organizations to assist the starving were rejected on the grounds that there was no famine and no need to aid its victims.

Many eyewitness accounts of the famine have been published about the ghastly scenes and the slow and agonizing deaths of hundreds of thousands of children. Malcom Muggeridge and David Marples, among others, wrote several books about the Famine, and Mr. Marples continues to research more libraries for information, now that access to libraries is available since the break-up of the Soviet Union.

Experts from "The Herald", June 30, 1998, Gov't of Can. News release. "The Great Famine of 1932-33 in Soviet Union" by B. Krawchenko.

Submitted by Halyna Melnyk-Marko

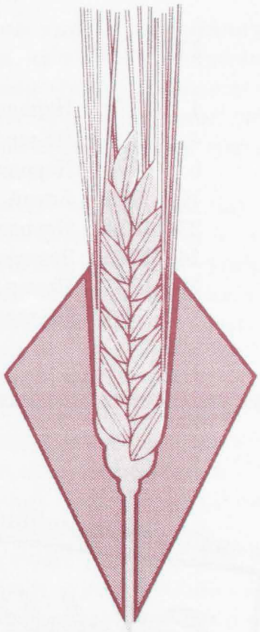

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative in Canada, Ukraine or any other country. A card will be enclosed acknowledging your gift. Use this form for a new or renewed subscription as well.

Gift _____ New Subscription _____ Renewed Subsctiption

Name_____

Address_____

City_____ Province _____ Country_____ Postal Code_____

If GIFT indicate from whom_____

Cheque or money order enclosed in the amount of $_____ for_____ years at $20 ($25) a year

Canada - $20 a year, Other countries - $25 a year - В Канаді - $20 на рік, В інших країнах - $25 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

ВАЖЛИВІ ДАТИ В ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

ЛИСТОПАД

1. 1944 Помер уніятський Митрополит Андрея, граф Шептицький.
3. 1941 Зруйнування вибухом Успенського Собору Києво-Печерської Лаври.
6. 1912 Помер український композитор Микола Лисенко.
10. 1838 Помер письменник Іван Котляревський.
13. 1838 Народився письменник Іван Нечуй-Левицький.
14. 1918 Відкрито в Києві Українську Академію Наук.
16. 1863 Народилася письменниця Ольга Кобилянська
24. 1934 Помер історик Михайло Грушевський
30. 1891 Помер український вчений Олександер Потебня.

ГРУДЕНЬ

1. 1778 Народився письменник Григорій Квітка-Основ'яненко.
4. 1803 Помер П. Кальнишевський, останній кошовий Запоріжської Січі.
6. 1878 Народився поет О. Олесь.
19. 1240 Батий зруйнував Київ.
23. 1834 Народилася письменниця Марко Вовчок (Марія Вілінська).
24. 1873 Заснування наукового товариства ім. Шевченка у Львові.
29. 1724 Помер гетьман П. Полуботок.
30. 1264 Помер король Данило Романович.

Із Календаря Української Православної Церкви в Канаді

e-mail: athensptg@netaccess.on.ca

Reliability Since 1973

athens printing

Complete in House Service

From Creative Design to Final Product

Black on White to Full Colour Printing

- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Continuous Forms
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Tickets of all Kinds
- Complete Bindery Services
- Desktop Publishing & Design

1480 Barton St. E., Hamilton, ON L8H 2W9

Tel: (905) 549-6719 Fax: (905) 549-7645

ПРО ОПЕРУ

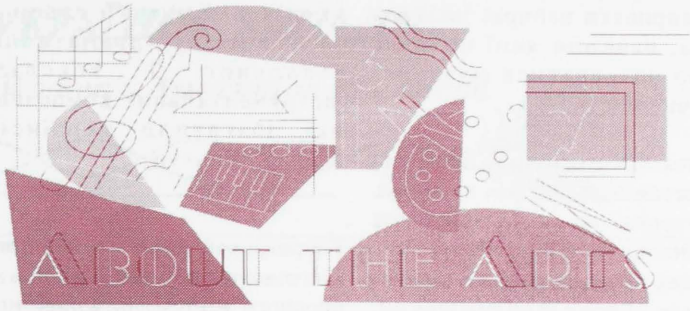

Оперне мистецтво являється важливою й невідємною частиною музично-драматичної культури людства.

Як жанр синтетичний, що поєднує спів, інструментальну музику, слово, акторську гру й хореографію, опера часто близько зливається із суміжними їй галузями: драматичним театром, літературою, симфонічною музикою, побутовим ліричним романсом. Тому кожна освічена людина повинна з оперою бути знайома. Щоб зацікавитися цим мистецтвом і вповні оцінити його важливість в культурнім житті, необхідно познайомитись із розвитком оперного мистецтва.

Джерелом початків західньо - європейської опери була Італія вже в кінці XVI-го століття. Але корінь цих початків насправді сягає кількадцять століть назад, в старинну Грецію, де актори деклямували могутні драми Софокля, Есхіля та інших драматичних поетів. Переважно, деклямації відбувалися в супроводі струнних і духових інструментів. Невід'ємну частину цих виступів творив хор, який співав коментар подій цілої драми. Напрямок розвитку грецьких трагедій вказував на те, що неминуче мав надійти день, коли музика і драма будуть служити одна одній. Але минуло декілька століть поки це здійснилося.

Опера дістала значний поштовх розвитку від музичної революції, яка виникла на початку XVII-го століття, проти висококладної поліфонічної музики. Ця революція була проведена Якобом Пері в його опері „Дафне", в якій рецитація була виконана сольоспівом, замість традиційної багатозвичности з п'ятьма або шістьма поодинокими голосовими партіями. Ця зміна зробила вплив на музику решти Італії і Европи.

Вже на кінці XVII-го століття італійська опера була в розквіті в Англії, Німеччині й Франції. Італійські співаки їздили по країнах Европи, популяризуючи італійський стиль виконання. Це була „золота доба" для співаків і для опери. Широко вживаними були методи таких композиторів, (як Александер Скарлятті), що писали тільки для показування голосу, але без найменшої уваги на драматичну якість.

З показом опери „Орфео", яку написав Глюк в половині XVII-го ст., наступила друга доба розвитку оперного мистецтва. Глюк зрівноважив музику з драмою і цим додав більше життя і значення для опери. Після Глюка розвиток опери був глибоко вражений романтичним рухом і політичними змінами французької революції. Цей романтичний і національний зрив зворушив новий дух і в оперному світі. Величчю заблистіли імена славних композиторів, як Моцарт, Ветговен, Маєрбер, Россіні, Вебер та інші.

Відомі українські композитори мали зв'язок із оперним мистецтвом заходу і перейняли чимало цінних рис властивих західно-европейській оперній драматургії.

Оперний мелодійний матеріял в Україні витворився з багатої пісенної творчпости співучого українського народу. Це стане ясно кожному, хто уважно пергляне ввесь шлях еволюції української опери.

Ще в передхристиянських часах в Україні був звичай відзначати різні традиційні святкування (зокрема весняні, весільні) грами при супроводі пісень. З прийняттям християнства, з Візантії прибувають відомості про старинне грецьке драматичне мистецтво. В грах помічається відокремлення глядачів від акторів, вживання в грі слова, музики, танцю та костюмової декорації.

В кінці XVI-го століття виникає і поширюється різдвяний вертеп - народній ляльковий театр на спеціяльній мініятюрній сценці, що являє собою цікаву сторінку розвитку українського музично-театрального мистецтва. При виставах вертепу, музику вживається як один з основних засобів розкриття змісту й змалювання образів.

У вісімнадцятому столітті популярности набирає шкільна драма, навколо якої починає жваво розвиватися музично-сценічне мистецтво.

Початок XIX-го століття позначився зростом міст і міської культури. В цей період теж витворилася нова українська література (Котляревський, Квітка-Основяненко, Гулак-Артемовський, Гребінка). Оці зміни стали поштовхом до створення українського національного театру, а з тим і опери.

Панівним жанром театральної вистави стає опера-водевіль. Ця драматична вистава послуговується співом та інструментальною музикою вже з визначеними оперними формами (ансамбь, арія, дует).

В цей час народжується славна „Натлака Полтавка", твір Котляревського, написаний для постійного театру в Полтаві, що відкрився в 1816 році. Тип драматургії, прийнятий в „Наталці Полтавці" помічається в багатьох музично-драматичних творах відомих композиторів.

На розвиток музичного театру другої половини XIX-го століття мала вплив геніяльна творчість Т. Шевченка. Під натхненням його поезії українські музики створили багато музико-драматичних, вокальних і вокально-інструментальних композицій, які збагатили українську оперну культуру.

Твори українських композиторів поділяються на різновиди оперного жанру. Важливе місце займає жанр історико-героїчної опери, який зустрічається в творах Лисенка (1845-1912) - „Тарас Бульба"; Сокальського (1812) - „Мазепа", „Облога Дубна"; Стеценка (1882-1922) - „Полонянка"; Костенка - „Кармелюк"; Степового - „Невольник" та інші.

Характерним для багатьох творів стає народньо-побутова психологічна драма: Вахнянина (1841-1908) - „Купало"; Аркаса (1852-1909) - „Катерина"; Січинського „Роксоляна" та інші.

Дуже популяризуються оперні твори лірико-побутового, комічного і фантастичного жанрів: з лірико-побутових - „Різдвяна Нія", „Чорноморці", „Наталка Полтавка" - Лисенка з комічних - „Запорожець за Дунаєм" Гулака-Артемовського (1813-1873); з фантастичних - „Утоплена" і „Ноктюрн" Лисенка; „Купальська Іскра" Підгорецького (1873-1919) та інші. Успішно ставиться цінна і єдина праця свого роду, твір сатиричного жанру Лисенка - „Енеїда".

Не можна не згадати і про вияви нового для тодішнього українського музично-драматичного мистецтва - жанру дитячої опери, яким визначалися: Лисенко - „Коза Дереза", „Пан Коцький", „Снігова Краля", як також Стеценко і Коломієць.

В загальному XIX-те століття дало Україні понад два десятки видатних композиторів, які створили понад пів-сотні відомих опер, що збереглися до наших часів. З усіх композиторів найвидатніше місце займає Микола Лисенко, який достойно заслуговує на ім'я основника української клясичної опери.

Третя доба розвитку опери продовжується від початків XX-го століття і аж до наших днів. Протягом цього часу опера перейшла через романтизм, реалізм, а після цього - імпресіонізм та об'єктивізм, аж до модерних форм.

Валя Микуленко
„Шлях Української Молоді" Ню Йорк, грудень 1965 р.

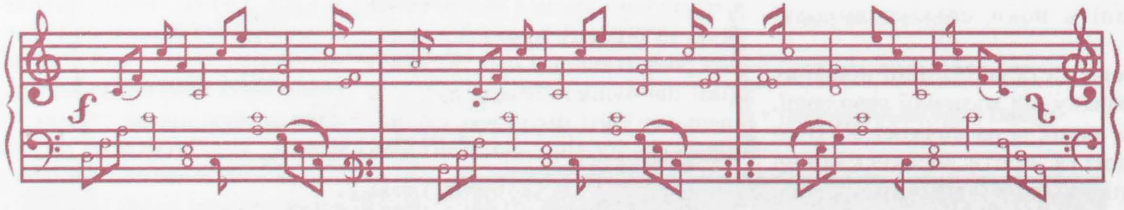

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Ukrainian Women's Association of Canada

Sonja Bejzyk, National President UWAC
Соня Бейзик, Крайова Голова СУК

Конференція Комітету Українок Канади і Конгрес Українців Канади

В днях 8-го і 9-го жовтня в місті Вінніпезі відбулася три-річна конференція Комітету Українок Канади, а від 9-го до 12-го відбувся 19-ий Конгрес Українців Канади. В цьому числі журналу подано більш обширні статті про ці події.

В Конгресі Українців Канади брали участь: крайовий голова Союзу Українців Самостійників, Михайло Заліщук; крайовий голова Товариства Українців Самостійник, Іван Юрійчук; члени Союзу Українок Канади і Товариства Українців Самостійників. Мені було приємно мати нагоду зними спілкуватися. Ми горді з того коли наші члени беруть активну участь в громадському житті нашого суспільства, отож -

Централя і все членство СУК гратулює Пані Орисі Сушко - бувшій голові Союзу Українок Канади і редактору журналу Промінь, що була вибрана 2-гим заст. предсідника 19-го Конгресу Українців Канади. Рівнож гратулюєм членкам, які одержали нагороди підчас Конгресу.

Шевченківську медалю отримала:
Др. Рома Франко

Почесні грамоти отримали:
Соня Бейзик
Леся Гірняк
Анна Звоздецька
добр. Надія Крищук
Євгенія Легкодух
добр. Юстина Лучак
Катерина Норріс
Наталка Фарина-Кіт
Марія Цьона
Анастазія Шемелюк-Радомська

Також гратулюємо членці СУМК, яка одержала новостворену нагороду для молоді, а це -
Розалія Скавінська

Висловлюю щирий привіт всім вищезгаданим, та бажаю їм кріпкого здоров'я і надхнення продовжувати ту важливу працю, яку так прекрасно виконували до цього часу.

Слідує моє слово підчас Конференції Комітету Українок Канаду.

СЛОВО ГОЛОВИ КРАЙОВОЇ УПРАВИ КОМІТЕТУ УКРАЇНОК КАНАДИ

В імені всіх членок Крайової Управи Комітету Українок Канади сердечно вітаю всіх делегатів і гостей цієї Конференції.

Комітет Українок Канади понад 50 років діє як координуюче та репрезентативне тіло жіночих організацій. Це великий і довгий шлях у вимірі часу життя і діяльності Комітету Українок Канади. Пройшли довгі роки невпинної, плідної праці. Сьогодні КУК гуртує і тих перших основноположників, які від заснування організації постійно і невтомно працювали і далі працюють для добра нашого українського народу.

Пів століття на сторожі культури - аж не віриться, щоб жінки з різних організацій могли так віддано, і з такою посвятою віддавати свої сили й час на загальні українські та канадські справи. Але ми співаємо: „В едності сила, Боже нам єдність подай". Так на протязі 50 років КУК гартував українських жінок, і хоч відділів є мало, ця організація далі гуртує до спільної праці.

Комітет Українок Канади є координаційне об'єднання чотирьох крайових жіночих організацій, а саме: Союз Українок Канади (СУК), Організація Українок Канади (ОУК), Ліга Українських

Католицьких Жінок Канади (ЛУКЖК) і Ліга Українок Канади (ЛУК).

Ці крайові організації, добре розуміючи, що тільки спільний голос звучатиме голосніше, що спільні зусилля - це вже сила, оформили себе в Комітет Українок Канади 28-липня 1944 року.

Головні цілі і завдання, які лягли на основу КУК були: скріплювати духа єдности між українськими жіночими організаціями почерез особисті контакти, творчу співпрацю та пресу для добра в цілості українського громадського життя, репрезентувати українські жіночі організації Канади, як об'єднану цілість на зовні, координувати працю у таких спільних ділянках, як освітній, виховній, культурній та суспільної опіки, брати участь в праці та акціях Конгресу Українців Канади як повноправна складова організація. Цілі й завдання Комітету Українок Канади є і продовжуватимуть бути такими важливими, як були від початку свого заснування.

Свої завдання Комітет Українок Канади спрямовував на виховання почуття активної участі будівництва міцної громади Канади та підтримки прагнень наших братів і сестер в Україні, а це - жити в країні, що базується на демократичних й християнських засадах та в якій люди самі вирішують своє майбутнє.

Впродовж 50-ти років існування, членкині жіночих організацій КУК брали активну участь і спричинились до розвитку українських церковних парафій, українських рідних шкіл, садочків і музеїв, приділяли стипендії для вивчення української мови, створення освітніх програм для особистого розвитку і виховання членства та провідниць. Організацією виставок та участю у фестивалях і фолкльорамах давали світові знати про українську націю, про її культурний і працьовитий нарід. Багато членок за цей час очолювали політичні й урядові позиції, професійні й судові, багато удостоїлися офіційного признання за великий вклад праці для української та ширшої канадської спільноти.

Свою працю Комітет Українок Канади провадить згідно свого статуту. До складу Крайової Управи Комітету Українок Канади входить 16 осіб, членок-представниць чотирьох вищезгаданих складових організацій.

Комітет Українок Канади працює за ротаційною системою на всіх позиціях управи. Кожних три роки відбуваються конференції напередодні Конгресу Українців Канади. На Конгресі Комітет Українок складає свій звіт про перебіг конференції із включенням ухвалених резолюцій, які заносяться до книги звітів Конгресу. Голова Крайової Управи Комітету Українок Канади являється репрезентантом до Президії Конгресу Українців Канади і бере активну участь в засіданнях Президії.

За п'ять декад свого існування Комітет Українок Канади провів колосальну роботу в усіх ділянках суспільно-громадського та виховно-культурного життя, постійно маючи на увазі добро української справи та поширення української правди серед наших співгромадян Канади інших національностей.

Комітет Українок Канади відсвяткував Ювілей 50-ліття існування Комітету з гордістю та почуттям чесного виконання своїх обов'язків для добра українського суспільства в Канаді і розквіту української культури в умовах сучасної дійсности.

Я, як голова Крайової Управи КУК входжу до Екзекутиви Конгресу Українців Канади.

Надзвичайно приємно було бути обраною другою заступицею Президента КУК. В зв'язку з цим беру участь у засіданнях Екзекутиви і Президії. Я також є обрана головою комітету Освіти при Конгресі Українців Канади. З цієї нагоди була пристуня на зустрічах прем'єр-міністра України П. Лазаренком і амбасадаром України в Канаді, достойним В. Фуркалом. Цих дві події відбулися під час моєї каденції і залишили приємні спомини.

Крайова Управа КУК відбуває свої щомісячні засідання і через обіжники та обіжні листи інформує та заоохочує відділи до праці як для українського суспільства, так і серед організацій наших канадських співгромадян.

Я мала декілька зустрічей з крайовими головами складових організацій, інформуючи їх про нашу справу з адвокатом і фірмою „Зібра Айленд".

Під час мого головства найбільшу увагу приділила двом справам, а це:
1) Справа із фірмою „Зібра Айланд" і
2) Писання історії Комітету Українок Канади - „Других 25 років спільної праці".

Щодо суспільно-громадської праці, то під час своєї каденції неодноразово брала участь у різних українських національних святкуваннях, фолкльорамах, мис-

тецьких виставах, відкривала чайні прийняття і наливала чай на запрошення організацій. За тими кількома словами про участь стоїть велика кількість годин і днів. Але це є обов'язок жінки-українки. Я тільки дякую Всевишньому Богу, що дав мені сил і здоров'я працювати на користь і добро нашого народу.

Дякую тим, що допомагали мені, а це:
Пані Марії Костюк, що взяла на себе обов'язок кореспонденційної секретарки, а пані Марії Корчевич за друкування всіх листів, обіжників, програм зборів і.т.д. Я не знаю як я можу вам віддячитися.

Всім членкам Крайової Управи дякую за співпрацю, поради та гарне ставлення і тепле відношення до мене.

Сердечну вдячність висловлюю своїй організації Союзу Українок Канади, що з високим довір'ям доручила мені цей відповідальний, а рівночасно і почесний пост у найвищій українській жіночій надбудові в Канаді - Крайовій Управі Комітету Українок Канади!

Новій Крайовій Управі та її голові бажаю багато сил і витривалости у виконанні всіх обов'язків.

Дай Боже, щоб усі ми зрозуміли й переглянули свої можливсоті, що ми можемо, бо разом ми є велика сила, та певно, що наша майбутність в 21-му столітті стане забезпеченою.

Нехай Господь додає нам сили, здоров'я, енергії і благословить нашу працю! Щасти нам Боже

Соня Бейзик, Голова
Комітету Українок Канади

BGH Action Alert!

Bovine Growth Hormone (BGH or BST), the synthetic hormone injected into dairy cows to increase milk production, is once again in line to be licensed for use in Canada.

Hundreds of thousands of individual Canadians have helped keep BGH out of Canada for ten years, and we need to act again.

Health Canada, under tremendous drug industry pressure, seems to favour acceptance of BGH. But the department's own scientists have refused to give safety approval and have written a key report which is very critical of the review. Their bosses have ordered the scientists not to talk to anyone and have refused to release the full report. Instead, these top bureaucrats have concocted a questionable review by outside groups that will likely give an OK to BGH. In fact, the group reviewing animal health issues already has an official pro-BGH policy.

Health Canada's actions in this matter are unacceptable. Canadians have a right to all information.

Last spring the Senate called for a delay in approval until all long-term safety risks can be determined. The Senate Agriculture Committee has begun hearings on BGH. It is crucial that our Senate commit itself to a thorough investigation, most importantly hearing evidence from Health Canada scientists and their report that is rumoured to recommend not to approve BGH.

Recent scientific evidence is strengthening the case against BGH. Long-term toxicology studies to prove human health safety have never been requested by Health Canada. Serious health risks for cows are being dismissed as "farm management problems".

We need to remind our politicians that Canadians will not accept BGH in our milk and dairy products.

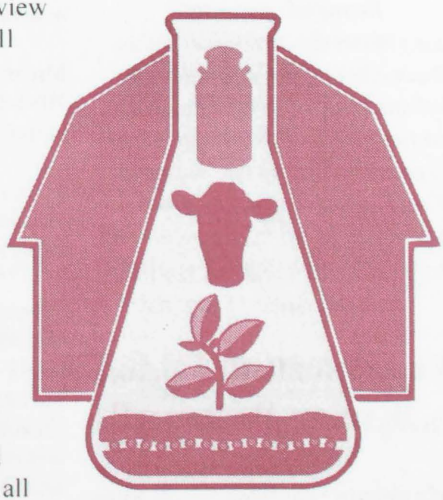

Українська громада в Торонто відзначила ***65-ти ліття Штучного Голодомору в Україні*** *різними подіями від 26-го вересня до 4-го жовтня. Студенти українських шкіл брали участь в цих жалобних відзначеннях, що включало показ фільму „Жнива Розпачі", в якому документовано цю трагедію. Вчительнка, добр. Катерина Бублик прислала нам два есеї, які написали студенти Курсів Українознавстав при Катедрі Св. Володимира в Торонто в яких висловлені їх враження на тему* ***„Голодомор в Україні"****.*

Український Голод „Жнива Розпачу"

Побачивши фільми „Жнива Розпачу (Harvest of Despair)" та почувши лекції 26-го вересня про Голодомор, мені дуже стало сумно і жалібно. Хоч ця подія сталася в 1932-33 роках мої батьки та їхні батьки дуже добре змогли розповісти мені.

Я думаю, що пам'ятати, це совість нації, це мусить бути постійний обов'язок кожного українця говорити, писати про минуле, аби подібне, як наш Голодомор, не повторився.

Ми мусимо відзначити цей період 1932-33 р. як найстрашнійша подія нашої нації.

Я хотів би, щоб Україна взяла акцію до ООН як клопотання. ООН мусить ухвалити що

Гомодомор в Україні був фактом, так як Голокост. Резолюція через ООН є необхідна для того, щоб світова громадськість визнала Голодомог акцією терору проти власного народу й засудити як недозволений спосіб політичної боротьби.

Я прагну, щоб Україна повідомила всі нації, щоб смерть мільйонів українців за сталінських часів стала застереженням людству.

Я також хочу, щоб Україна вписала в історію українського народу. Українські школи мусять знати про трагедію Голодомору.

Андрій Жданів
II-Курс

Штучний голод

Я навчився багато від фільму „Жнива Розпачу" про Штучний Голод в Україні. Це було страшне! Багато українців померли без причини. Я думаю, що багато українців і чужинців не знають правду, що дійсно сталося в Україні і їм треба пояснити. Я вірю, що цей голод стане наукою для цілого світу і не повториться, не тільки на Україні, але нігде і ніколи в світі.

Андрійко Кушнець
II-ий Курс

ПРОСЬБА ДО СВ. МИКОЛАЯ

Сніги покрили доли й гори,
Блищить інеєм ліс і гай,
Іде до нас крізьниви й бори
Святий угодник Миколай.

Що він несе в своїй торбині?
Багато гарних забавок
Несе чемненькій він дитині -
А для нечемних - жмут різок.

За ним спішаться янголята,
Тримають книги у руках,
Що де кому з нас треба дати,
Усе списали в тих книжках.

Святий та добрий Миколаю,
На Тебе ждемо вже давно,
Що даш Ти нам, про це не знаєм,
Та просимо Тебе одно:

Та нашим родичам дай сили,
Щоб виховати нас могли,
Щоб тої втіхи ще дожили,
Щоб доросли їх діточки.

А всьому нашому народу
Ти добру долю принеси,
Усяке зло й лиху пригоду
Від України відверни.

А нам в здоров'ю дай зростати,
Завзяття й сили нам подай,
Щоб ми з руїн могли підняти
І звеселити рідний край.

Ю. Ш.

СВЯТИЙ МИКОЛАЙ ЇДЕ

В небі метишня і рух,
Ангелята працю мають,
Білий тріпають кожух
Для Святого Миколая.

Інші лагодять санки,
Навантажують дари,
Запрягають два шпаки,
Розсувають сиві хмари.

Сів у сани Миколай
В митрі й теплих рукавицях
- Гей ангеле, поганяй,
Щоб на земню не спізнитись!

Сріблом сяє з неба путь,
Мигають зірки, мов іскри,
Коні хмарами женуть,
Та ще скорше рине думка -

- Вістка чемним діточкам
Що ждуть Гостя нетерпляче:
„Діти, радість лине вам!
Хто ж нечемний був, хай плаче!"

Ярослав Вільшенко

СВЯТИЙ МИКОЛАЙ

Падай, падай, сніженьку
Вистели доріженьку
Через ліс, через гай,
Щоб Святий Миколай
На землі не зблудив
Серед темних лісів.
А назустріч йому,
Позабувши зиму.

Їжачки вийдуть з нір,
Прийдуть олені з гір,
Вийде навіть ведмідь,
Що так солодко спить . . .

Падай, падай, упадай,
Сріблом землю вкривай....

Ніна Калюжна

CONVENERS' CORNER

PROMIN CONVENOR 1996 - 98 REPORT
UWAC, ALBERTA PROVINCIAL EXECUTIVE

Eagerly I Await My Promin!

More and more people are taking an interest in Promin. We read articles by Zonia Lazarowich which bring back many memories; Helen Raycheba provides us with informative and up-to-date research; Dobrodika Kernitsky refers us to the Bible; Pauline Lysak satisfies our curiosity with tales of the latest travels through Ukraine. So often we realize the talents and accomplishments of people right among us and thus we are enriched. We question our own manifold abilities and whether we give them an opportunity to blossom. We learn about our determined leaders of the past who fought for women's freedom and freedom of Ukraine. Primitive circumstances did not deter them from writing and aspiring to higher ideals.

Through Promin, we get to know more about our organizations and present leaders of the Ukrainian Women's Association. Their goals match our goals of child-rearing, respect for our culture, spirituality, and social issues. All of these overlap in our personal lives. Let's help each other and reap the benefits of these ideals. Promin, at $20.00 per year, provides us with lots of good reading.

Yours in Christ,
Lena Gulutsan, Promin Convener
Edmonton, Alberta
October 15, 1998

MY DIDO

My Dido was an amazing man,
at least he was to me,
he could create things just from junk,
and charm fish out of the sea,

he was always kind and loving,
though at times he was stern,
but he just wanted the best for us,
to help us grow and learn,

my Dido was a fisherman,
at home next to the sea,
he loved to watch the white waves crash,
to feel the wind, be free,

he knew how to do all he undertook,
he was very skilled and smart,
he was very strong and talented,
repair anything he took apart,

my Dido was a special man,
to everyone that knew him,
kind and generous to all,
his memory lives through them,

he has been gone for some time now,
I miss him very much,
it would be so nice just to hug him,
a warm embrace to feel his touch.

Kimberly Marusia St. James
Barry's Bay, Ontario

Український Музей Канади СУК

Ukrainian Museum of Canada UWAC

HONOURING THE LATE HELEN MAKSYMIUK, MUSEUM DONOR

The Board of Trustees of the Ukrainian Museum of Canada (UWAC) wishes to acknowledge the generous donation of $10,000.00 to its Foundation Fund. This bequest from the estate of the late Helen Maksymiuk was presented by Dr. Andrew Maksymiuk and his wife Jane to the Museum president Eugene Kucey in January 1998.

The late Helen Maksymiuk was an Honorary Life Member of our Museum. She was a very capable and tireless worker in all the organizations of the Ukrainian Self Reliance League family. Helen was known for her attention to detail and for the keeping of meticulous records from the various meetings she attended. She held many executive positions throughout her life in both the Ukrainian Women's Association of Canada and the Ukrainian Museum of Canada (UWAC). She was also president of the Saskatoon Women's Council of the Ukrainian Canadian Committee.

Helen Maksymiuk

The late Helen shared her musical and cultural talents in various ways throughout her life. She remained an active participant in the church choir until her passing. Her leadership qualities and her volunteerism touched many lives and was much appreciated.

May Helen's memory be eternal and may her family enjoy the best of life's blessings.

Нехай Господь Бог зішле Милосердне Благословення родині Максимюк і нехай пам'ять про покійну Галю буде завжде між нами.

Вічна Ій Пам'ять!

WELCOME BACK BRUNCH - REGINA, SASKATCHEWAN

The Museum is grateful for the support of individuals and organizations across Canada. Recently, Regina demonstrated its support. On September 27, the annual Welcome Back Brunch for members of the Descent of the Holy Ghost parish was held, the proceeds of which were designated for the Museum.

The next evening Eugene Kucey, President of the Board of Directors of the Ukrainian Museum of Canada, addressed members at a meeting of the Regina Branch of the Ukrainian Orthodox Men's Association of Canada. He informed those in attendance of the Museum's current status. Individual members of both organizations contributed generously to aid the work of the Museum.

The proceeds from the Branch ($525.00) were donated to the Museum. The Daughters of Ukraine UWAC Branch in Regina further assisted the Museum with a donation of $1,000.00. These organizations pledged further financial assistance in the near future, including other fundraising activities. We offer our sincere gratitude and hope their fine example will inspire others.

A reminder to those who may still have the Museum's return addressed

envelopes. We cancelled our account as we found it too expensive to maintain. As a consequence, we have not been sending them out for the past few years. If you have any, they can still be used, but you must put the appropriate postage stamp over the business reply message (top right-hand corner); otherwise, we will not receive it. The Post Office will return it, and charge you the postage.

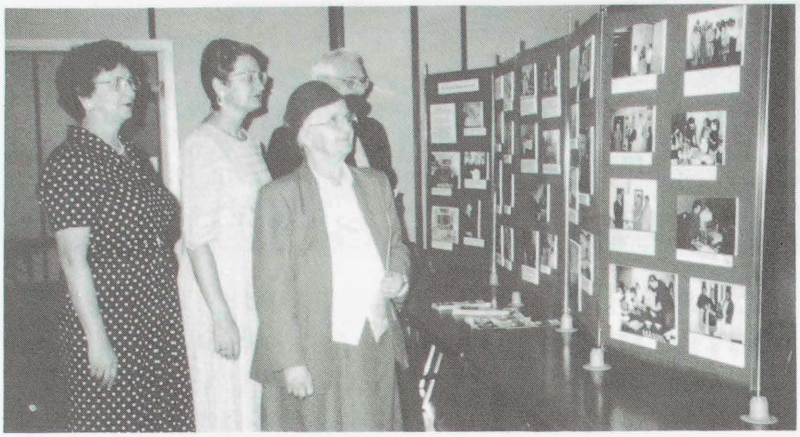

Sonia Bremner, and other guests, view the Museum's display at the Welcome Back Brunch

Eugene Kucey receiving the cheque from the estate of Helen Maksymiuk from Dr. Andrew Maksymiuk and his wife, Jane

МОЄ ЛЮБЕ СЕЛО

Яке чарівне ти село любе моє
Чи коли тебе година забути
В якім горі й в смутку тоді я росла
А як весело там думкою бути.

Я все тебе споминаю
Незабутні верби, тополі й дуби
І ставок не далеко від хати й криниця при березі
Де ходила до неї набирати води.

Де я в світі тепер побуваю
Як далеко від Вас я не є
А все думкою й мрією з вами
Ти незабутнє село рідне моє.

Надія Шульга

ВИДАННЯ, ЯКІ МОЖНА НАБУТИ В ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

ITEMS THAT MAY BE PURCHASED FROM THE NATIONAL OFFICE, UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA

202-456 Main Street, Winnipeg MB R3B 1B6
Telephone: 204-957-7630 Fax: 204-947-3882

РІЗНІ ВИДАННЯ / ЛІТЕРАТУРА

Ukrainian Ebroidery Designs & Stitches	$10.00
Ukrainian Canadiana	$10.00
Ukrainian Daughter's Cook Book (Regina SK)	$12.00
Green Grove Ukr. Orthodox Summer Camp Cookbook	$12.00
Heavenly Cookbook	
UWAC Lesia Ukrainka Br., St. Catharines ON Cookbook	$12.00
Country Cooking	
UWAC Daughters of Ukraine Br., Roblin MB Cookbook	$12.00
Lenten Cookbook	$12.00
Півстоліття на громадській ниві. Н. Когуська (bilingual)	$18.00
Видатні Жінки України. Н. Полонська-Василенко	$5.00
Нариси з історії української культури, 3 томи (bilingual)	$10.00
Чверть століття Союзу Українок Канади, Н. Когуська	$2.00
На крилах пісень, пісні з нотами, слова Лесі Українки	$5.00
Збірник з нагоди 100 річчя народження Лесі Українки	$8.00
Свята Православної Церкви Прот І. Стус (bilingual)	$5.00
My Icon Book	$20.00

ДИТЯЧА ЛІТЕРАТУРА

Духовні пісні для дітей і молоді	$5.00
Релігійні піснінедільних і рідних шкіл, о. В. Слюзар	$2.00
Наша Віра - Our Faith, 1, 2 & 3	$8.00

ІНШІ

Христос Воскрес - Easter, F. Pelech	$2.00
Статут Союзу Українок Канади	$3.00
UWAC Constitution	
Обов'язки референток СУК	$2.00
Duties of Convenors of UWAC	
Грамоти почесні/ Honourary Certificates	$1.75
UWAC Hymn (cassette)	$8.00
Kurelek Hasty Notes with envelopes (8 per pks)	$6.00
Set of 30 Pysanka cards	$8.00
Silver spoons with Smolosky insignia	$5.00
Membership pins. Smoloskyp	$10.00
Serviettes with Smoloskyp insignia (100 per pkg)	$13.00

Note: Postage, handling and 7% GST extra

NOTICE: SUBSCRIPTION RENEWALS

The Editorial Board of Promin requests subscribers to check the date on their mailing label, and if your subscription is due or overdue, please remit payment as soon as possible. Your cooperation in this respect will avoid the expense of having to send reminders through the mail. A donation along with your subscription renewal would be greatly appreciated.

Thank you for your continued support of Promin.

ВІДНОВЛЕННЯ ПЕРЕДПЛАТ

Редакційна Колегія Променя просить передплатників перевірити поштову наліпку на Вашому журналі, і якщо потрібно, просимо якнайскорше вирівняти передплату. Ваша кооперація в цьому є бажаною, щоб оминути висилання Вам пригадків, що є повязане з певними видатками. В той самий час дуже радо приймемо пожертви на Пресовий Фонд.

Дякуємо за Вашу постійну підтримку Променя.

65-ЛІТТЯ ГОЛОДОМОРУ В УКРАЇНІ ТОРОНТО, ОНТАРІО

Голодомор в Україні був підставно створений совєтською владою, щоб примусити українське населення підкоритися совєтам, які під час окупації України старалися знищити все, що було національне і дороге свідомому українцеві, а головне викорінити інтелегенцію, духовенство, релігію та селянство, яке дорожило своєю землею і годувало не тільки свій народ, але й інші народи, які не бажали вступати в колгоспи і росіяни заподіяли голод де 25,000 людей вмирало на день, 1,000 на годину і 17 на хвилину, а хліб вивозили і продавали на Захід. Як це могло статися що „Житниця Европи" вмирала з голоду? Де 7 мільйонів, ні в чому невинних людей, вмирало страшною голодною смертю. Іноземні кореспонденти підкуплені совєтами прославляли „советський рай". Хто ж відповість за цей ГОЛОКОСТ?

Конгрес Українців Канади міста Торонто очолений п-ні Марійкою Шкамбарою та головою цього відзначення п-ном Віктором Педенком з участю Канадсько Українського Дослідчо-Документаційного Центру виготовили відповідну програму, яка включала: Панахиди, Жалібний Похід, Симпозіюм про Голодомор, Виставку в Ратуші, Жалібну Маніфестацію (промовлятиме Дж. Мейс), програму для курсантів українських шкіл міста Торонта, де учні катедральної громади взяли участь, та інші імпрези пов'язані з цією темою, щоб не тільки українці знали про ганебні справи москалів, з надією що англомовна преса відповідно розголосить про цей голокост і кривду, яку заподіяли бувші совєти.

Учням був показаний фільм „Жнива Розпачі", де документально і детально показані звірства окупанта і повільне вмирання голодних людей. Найстрашнішою частиною програми була розповідь свідків цих подій, які з переживанням і сльозами на очах розказували про неймовірні знущання над нашим народом, а це були: Марія Божик, Валентина Бодаш, Павло Макогон, Веніямін Чмиленко і панство Старостенки. Про ЖНИВА РОЗПАЧУ повинний знати цілий світ, щоб ця подія не повторилася НІКОЛИ, а помершим ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ!

Дякуємо КУК, Центру, Шкільній Раді за добре організоване відзначення, про що не сміємо забувати, не для помсти, а для знання історії і подій які відбувалися в Україні. Насувається питання: після заподіяних кривд нашому народові, чому в Верховній раді так багато комуністів?

Вчителька,
добр. Катерина Бублик

КОМІТЕТ УКРАЇНОК КАНАДИ

В днях 7 і 8-го жовтня, напередодні Конгресу Українців Канади відбулася крайова конференція Комітету Українок Канади. Конференцію відкрила крайова голова Соня Бейзик привітанням всіх учасників. Молитву провела добр. Юстина Лучак.

В Конференції взяли участь делегати відділів Комітету Українок, та делегати і гості організацій, які входять в склад Комітету Українок Канади.

Обширне слово голови крайової управи Соні Бейзик поміщене в цьому числі журналу у Вістях з Централі на сторінках 13, 14 і 15. Програма конференції включала привіти, звіти три-річної праці крайової управи та звіти відділів Комітету в Торонто і Вінніпезі.

Потрібно звернути особливу увагу на працю останньої каденції Комітету. Як нам відомо крайова управа мала певні труднощі до поборювання, а саме: полагодження недокінченої справи відносно проєкту 100 річчя Канади. Управа пильно працювала, щоб довести цю справу до заключення. В цьому виявила надзвичайну здібність провідництва голова Соня Бейзик. Учасники конференції одноголосно підкреслили, що до успіху цього заключення вклала надзвичайно багато своїх здібностеи і зусиль пані Бейзик, голова останньої каденції Комітету. Її ефектовний і рішучий спосіб провідництва довело до бажаного і довго очікуваного заключення. Пані Бейзик була відповідно вшанована квітами і також дарунком і подякою від Централі Союзу Українок Канади, що виконала 2-га заст. голови Оля Ковальчук. Потрібно підкреслити, що в час коли пані Бейзик була головою Комітету Українок Канади, перебрала головство крайової управи Союзу Українок Канади, і рівночасно була 2-ий заступник голови Конгресу Українців Канади останньої каденції. Всі ці обовязки п-ні Бейзик уміло і сумлінно виконує, що є виявом її великого хисту провідництва.

Добродійка Юстина Лучак

Головну доповідь підчас конференції виголосила Марійка Шкамбара, голова відділу Конгресу Українців Канади в Торонто. В своїому слові п-ні Шкамбара підкреслила великий вклад Комітету Українок Канади від часу свого існування і подала деякі думки і поради відносно праці Комітету в майбутньому. П-ні Шкамбара підкреслила важливість спільної акції в справах, які є важливі для українського суспільства як наприклад справа Депортації і Денатуралізації Канадських горожан. З огляду на це п-ні Шкамбара запросила Олю Одинську-Ґрод до спів-участи в її слові. Пані Ґрод розказала про несправедливу акцію Канадського уряду супроти її батька Василя Одинського, безпідставно засуджуючи його як воєнного злочиньця. Її емоційне слово глибоко зворушило присутніх. З приводу цього винисена резолюція, щоб Комітет Українок Канади підтримав всю акцію в цій справі.

З ліва на право:
Соня Бейзик і Оля Ковальчук
підчас вручення дарунку

В додатку після обширної дискусії рішено робити старання підсилити Комітет Українок Канади та продовжувати ту велику і конечну працю, яка входить в мандат Комітету.

Заключення конференції в суботу відбулося смачним обідом в культурному центрі „Осередок", де присутні в дружній атмосфері мали нагоду оглянути цікаві мистецькі експонати.

Бажаємо новообраній крайовій управі а зокрема голові п-ні Ярославі Паламарчук (Ліга Українок Канади) найкращих успіхів в наступній каденції.

О.С.

THE IMPORTANCE OF LEARNING UKRAINIAN

Thank you Master of Ceremonies. Good evening honored guests, teachers, parents and graduates,

This evening marks a very special time for all of us. For the parents, it is a chance to look upon your child with pride. For the teachers, it is the satisfaction in knowing you've helped to mold a young student's life, and to prepare them for the future. For the graduates, it is a celebration of your hard work and achievement, perhaps a good-bye to old friends who are leaving, and a hello to new ones. For me, it is a time of reflection; remembering my fellow friends, my former teachers, and most of all, reminding myself how thankful I am to have been part of the Ukrainian Bilingual Program.

When I think about what being in the program has meant to me, I am overcome with gratitude. The nine years my classmates and I spent together growing up have produced many strong friendships that will continue to last a lifetime. You are all very fortunate to have had the opportunity to develop these strong bonds with each other. I guarantee that these will be ones you will not forget. How often in life does it occur, that you can go without seeing or talking to an old friend, and upon seeing them again, it's like time has never passed? This is how I feel when I see my old Ukrainian friends. Even today our Grade 9 class gathers regularly to reminisce and talk about where we are in life and what we've been doing. The routes we have taken are all unique and personal, yet we share one thing in common - we have all been influenced in some way by our time spent in the Ukrainian Bilingual Program.

When I first started learning Ukrainian, I did it probably for the same reason you all did - my parents enrolled me. That was just the way it was; some kids were in the French immersion program, others in the Ukrainian Bilingual Program, while the majority were in the English or what we termed "regular" program. I never complained or questioned why I was learning Ukrainian, and even enjoyed it, but it would take some years before I really *understood* the value in learning it.

By junior high I was becoming aware of my interests in other languages and other cultures. I strongly believe that my exposure to the Ukrainian language and culture sparked this interest, and am positive that I would not be where I am today without it. This desire to learn about other cultures eventually led me to study French. I also started making new friends with ethnic backgrounds different from the one I had grown accustomed to. I even found myself participating in their family's cultural events. During these years I learned much about other people's customs and ways of life, knowledge that would later prove to be very valuable. By the end of high school, I knew that my career goal would in some way involve second languages, although I wasn't sure how.

In my first year of university I decided to learn Spanish and was pleasantly surprised to find out that it was much easier to learn than I had anticipated! Everyone warned me how difficult it would be to learn another language, and I was prepared for the worst. But I quickly realized that I was armed, like all of you, with a valuable and precious skill that many people didn't have. Recall all those boring times you spent in Ukrainian class learning what the difference between a direct object and indirect object was and how to conjugate verbs, and thinking what a big waste of time this was? Who cared about the dative or accusative case, right? Well, ironically it is precisely this background that helped me out the most. Knowing and understanding the structure and basic elements of languages was what set me apart from the rest of my Spanish class.

And that was just the beginning. The following year I started to learn German, and once again had the opportunity to put my previous linguistic knowledge to work.

Today I am in the Faculty of Business at the University of Alberta, majoring in international business and minoring in finance. I chose this field for many reasons. There are many business-related jobs in the work force that can be very promising and fulfilling. It is a field that has something for everyone. If you are a people person and enjoy helping people work to their full potential, you can become a human resource manager. If you like numbers and math, you can become an accountant or a financial advisor. If you enjoy educating the public, you can go into marketing or advertising. Many people have the ability to pursue the above careers, but only a select few can say they can do all this in more than one country. The opportunities for young people like yourselves are endless. Even if you choose to pursue an entirely different career - for example nursing, engineering, or working in the travel industry, just knowing a second language will give you an edge on the competition. As many of you are

aware, Ukrainian is a useful language to know, *especially* now, with the independence of Ukraine. A country that for so many years has relied on its government for its needs and wants is now finding itself struggling to adjust to its new-found freedom. With new expectations comes a need for the types of skills and abilities you are now developing. Because Ukraine wasn't accustomed to dealing with many other countries, most people never learned to speak the international language of English. How fortunate are we, that we can speak both! I promise all of you, that if you continue to learn Ukrainian and become fluent as you begin focusing on your careers, you may someday have an opportunity to play a role in Ukraine's growth and development....whether that means travelling there, working directly or indirectly with a company there, or simply passing on your heritage and knowledge of the changes taking place in this new country. Moreover, Ukraine is not the only country you have the potential to become involved with; its independence means access to many different European communities. Even if you decide not to continue being a part of the Ukrainian Bilingual Program, the years you've spent will not have been a waste. Remember that you can still use your Ukrainian language skills to learn other languages. Latin America, for example, is opening up to Canada and the U.S., therefore knowing Spanish will be an asset. Chinese and Japanese are other valuable languages to know, as many people there don't speak English. All in all, the study of any country, its culture and language may enhance your career opportunities, not to mention personal enlightenment.

I am graduating from the U of A next year, and I owe much of my success and career choice to the Ukrainian Bilingual Program. Although I have been out of the program for many years, I am still benefiting from the experience. I have developed close relationships with people, who I still today consider to be my close family. I took up other languages, and this has proven to be very rewarding, as I have recently received a scholarship to study at the Phillips University in Germany. But the benefits extend far beyond being able to speak a second language. I learned throughout my schooling to appreciate other people's cultures as well as my own, and to accept ethnic differences. This has made my travels to countries such as Central America and Japan a less intimidating and more rewarding experience, and has helped me to develop the kinds of social skills that employers look for. I hope that my experience has helped you understand and appreciate why you are in the Ukrainian Bilingual Program, and how fortunate you are to have had the opportunity to learn some of the most valuable skills in life. I sincerely wish each and every one of you a prosperous and rewarding future, no matter which route you decide to take. I leave you now with a quote by an author, who shall remain anonymous:

"Reach high, for stars lie hidden in you soul"
"Dream deep, for every dream precedes the goal".

Щиро вам дякую за цю нагоду. Я вам бажаю багато успіхів сьогодні в вечері, і в майбутньому з українською програмою.

Thank you, and good night.

Промовляла Карла Кушнірук

Submitted by Anna Zwozdesky, Edmonton AB

З нагоди уродин 92-ліття пані Марії Сідор складаю пожертву на журнал Промінь в сумі $50.00. Бажаю їй кріпкого здоров'я на многі, многі літа!

Присутня на святкуванні
Едмонтон, Альберта

OLGA HANNOCHKO HONOURED EDMONTON, ALBERTA

Olga Hannochko celebrated her 90th birthday this past August and as a result her children Lorna and Alex Gunn of Vancouver, Arlene and Levern Wasylynchuk of Edmonton and Gerald and Blanche Hannochko of Calgary entertained at an "Open House" reception at the Shepherds Care Wellness Center where Olga Hannochko has been a resident since the New Year. 132 guests signed the guest book, viewed the picture display of Olga's lifetime activities and enjoyed a few hours of fun while reminiscing about times shared in the past.

Olga Hannochko was born in New York City on August 5, 1908 to Volodomir and Emilia Plawiuk. In 1910, the family moved to Winnipeg and became Canadian citizens, subsequently living in Manitoba, Saskatchewan and Alberta. Olga completed her elementary education at McCauley School in Edmonton and Hafford School in Saskatchewan. She graduated from Victoria High School in Edmonton and went on to attend Normal School in Camrose in 1927.

Following Normal School in Edmonton, Olga taught in rural schools in Alberta until 1936 when she married Frederick Hannochko, principal of Willingdon School. In 1938 Frederick Hannochko was appointed Superintendent of Two Hills School Division and they moved to Two Hills where Olga and Fred and their children, Lorna born 1937, Gerald born 1941 and Arlene born 1947, resided until 1956. Olga returned to teaching in 1954 when the Two Hills Division, because of a shortage of Home-economics teachers, asked her to take on the classes. In 1956 the family moved to Edmonton when Fred was transferred to the Stony Plain School Division.

Olga continued teaching Home-economics in Junior High School for the Edmonton Public School Board until her retirement at age 62. During this time, Olga completed 3 years at the University of Alberta in summer and winter evening sessions majoring in Home-economics and earning a Senior Certificate. Olga loved and was proficient in most forms of handicrafts. She imparted this enthusiasm and skill to her students and for years they were awarded the certificate for the highest number of points for their entries at the Edmonton Exhibition Fair.

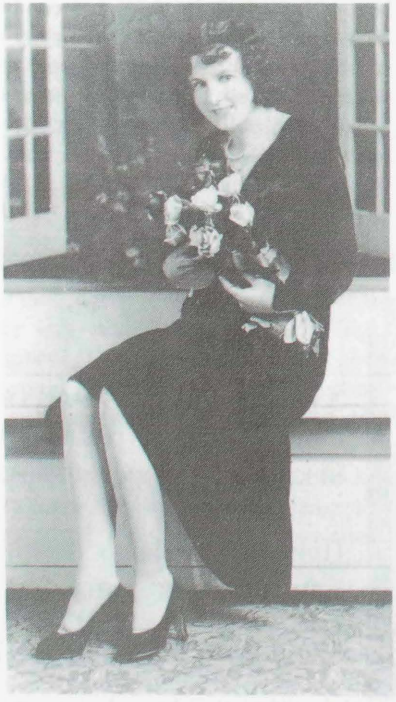

Olga (Plawiuk) Hannochko on her 20th birthday having just completed 2 years of teaching.

Olga Hannochko as a baby on her mother's lap - Emily Levitsky Plawiuk with father Volodymyr Plawiuk. Standing is Emily's brother Stephen Levitsky

Besides teaching and raising a family over the years, Olga has been active in several organizations. She was on the Executive of the National Council of Women. Additionally Olga was a member of the Women's Committee of St. John's Institute, a member of the Alberta Branch of the Canadian

Museum of Canada and on the executive of St. John's Branch of theUkrainian Ukrainian Women's Association of Canada. Olga has served as recording Secretary and Vice-president on the National Executive of the Ukrainian Women's Association of Canada. She has also served as Field Representative, Vice-president and was President for four years of the Alberta Provincial Executive of the Ukrainian Women's Association of Canada.

Because of her contributions Olga has been made a life member of the Alberta Teachers Association and the National Council of Women and was made an honorary life member of the Ukrainian Museum of Canada. Olga was also made an honourary member of St. John's Cathedral Parish and St. John's Branch of the Ukrainian Women's Association of Canada.

In honour of Olga Honnochko's 90th birthday celebration, donations to Promin were made as follows:
$100.00 from her children - Lorna Gunn, Gerald Hannochko and Arlene Wasylynchuk;
$100.00 from Mr. and Mrs. John and Lillian Gregory;
$10.00 each from Mary Kostash, Victoria Lazaruk, Anne tokarek, Isabelle Darcovich, Mary Sulyma, Nancy Radomsky, Thelma Lazarowich and Zonia Lazarowich;
$5.00 each from Nadia Bodnar, Rose Faryna, Kay Hobden and dobr. Maria Chomiak.

Submitted by Lillian Gregory
Edmonton, Alberta

ВІДЗНАЧЕННЯ, СТ. КАТЕРИНС, ОНТАРІО

На зборах відділу ім. Лесі Українки в місяці червні 1997 р. вшановано пані Віру Кузик грамотою Союзу Українок Канади за її віддану працю в трьох інших відділах, яку вручила голова відділу пані Савеля Ружницька.

Пані Віра належала до відділу ім. Княгині Ольги в Ґримзбі, Онатаріо ще спочатку в 60-их роках. Була невтомною працівницею як у відділі так і при церкві. Була господинею, скарбником та 2 роки головою відділу.

Переїхавши до Скарборо, Онтаріо пані Віра продовжує свою корисну працю у відділі і для молоді. В 1966 році організовує СУМК, якого ще в Скарборо небуло.

Пані Віра також була головою відділу 4 роки. В 1968 році перший раз нею було влаштовано Свято Книжки, також протягом 3 років була заступницею голови, 6 років скарбником відділу. Пані Віра Кузик заслуговує не лише грамоту пошани та подяки а на велике признання свідомої членкині, яка на будь який поклик готова допомогти в праці в відділі чи в церкві, не дивлячись на стан свого здоровя. Сьогодні пані Віра відповідає за телефонічний комітет.

Щасти Вам Боже дорога членкиня.

Культ-Освітня
Референтка
Марія Макаренко

На знимці з ліва на право:
Віра Кузик і Савеля Ружницька

ДЕЩО ПРО МИСТЕЦТВО СУРІЙ Б.К.

При відділі ім. Ольги Кобилянської в Сурій Б. К., як попередні роки так і цього року відбувається праця мистецтва. Хоч більшість наших членкинь дуже старенькі й нездорові, всеж таки продовжуємо працю мистецтва. Більшість наша праця відбувається весною як ранком початок дня - так і ми, печемо паски, колачі, всякі пиріжки, тощо. В нас є кілька членкинь, які дуже здібні в печеві. Відбуваєм лекції писання писанок, які проходять дуже успішно. На ці лекції нераз приходять по три генерації - дід і баба, тато і мама й діти. Радісно бачити таких зацікавлених учасників. Наші талановиті інструктори є - Марія Манюк, Василина Бонар, Ліна Кулєк, Гледес Андреєс, Марія Антонішка й Клементія Макар. Хоч ми малий відділ, ми знані на всю околицю міста Сурій Б. К. і нас запрошують по школах, музеях і старечих домах демонструвати писання писанок.

Також маємо запрошення висвітлювати експонати нашого українського мистецтва. Рівнож під проводом нашого відділу вже три рази відбувся дуже успішний Весняний Фестиваль, якого президентом є членкиня нашого відділу, Гледес Андреєс. Вона дуже здібна організаторка фестевалю на якому відбуваються компетиції танцювальних груп з околиць Британської Колюмбії. На фестивалі також входять демонстрації писання писанок, різні вишивання, гра на цимбалах й бандурах. Про нас тепер знають не лише в місті Сурій, а й в других околицях Британської Колюмбії. Хай нам Бог дасть здоров'я в майбутньому.

Catharyn Hulryn & part of her hand made doll display at 3rdAnnual BC Ukrainian Youth Festival at Langley Fine Arts School, March 14, 1998

З ліва на право: Надія Шульга, Юстина Дячук, Марія Антонішка підчас вистави в Cloverdale Museum в лютому 1997 р.

Культурно-освітня референтка відділу
Надія Шульга

СВЯТО ТАРАСА ШЕВЧЕНКА СУРРІ Б. К.

Відділ ім. Ольги Кобилянської спільно з церковною громадою Успіння Пресвятої Богородиці в Сурій Б. К. й Церковним Хором та Недільною Школою відсвяткували свято Тараса Шевченка 29-го березня, 1998 року.

Зараз по Богослуженні всі присутні зійшли до церковної авдиторії де вже був прибраний стіл і сцена живими квітами, портретом Т. Шевченка й книжками на столі. Гостили присутніх перекускою, яку приготовили членки відділу.

Культурно-освітня референтка Надія Шульга привітала всіх присутніх. Святочну програму відкрила Тамара Антонюк.

Першою точкою на програмі був виступ церковного хору під диригентурою Тамари Антонюк, який виконав пісню „Як умру то поховайте". Від Недільної Школи Корій Рацо розказав вірш „Мені тринадцятий минало" й також Ерин Расо розказала вірша за „Три Брати", слова Тараса Шевченка. Пісню „Туман хвилями лягає" виконали тріо Тамара Антонюк, Соня Тесляо (Чорч) і Надія Шульга. Пісню „Така її доля" виконали в двох Тамара Антонюк і Соня Теслюк (Чорч).

На закінчення програми настоятель о. Ізидор Ворончак промовив кінцеве слово. Всі присутні заспівали „Ще не вмерла Україна".

На пресовий фонд Променя зібрано $61.00.

Надія Шульга

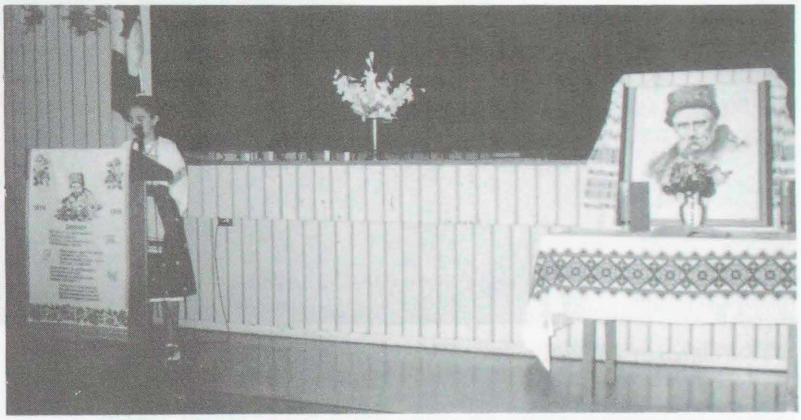

Ерен Рацо розказала вірш за Три Брати, слова Тараса Шевченка. Відсутній її брат Корій.

Sincere best wishes are extended to Mrs. Helen Lasko of Winnipeg, Manitoba on the occasion of her 80th birthday.

We wish you good health and much happiness in the future.
In your honour we are forwarding a donation of $30.00 to Promin.

Sincerely,
Anne Hryhor-Mosquin and John Mosquin
Winnipeg, Manitoba

A special greeting is sent to James and Nellie Mykytiuk on the occasion of their 60th wedding anniversary, along with a donation of $25.00 to Promin.

Pauline Kindrachuk
Vernon BC

FIRST UKRAINIAN ORTHODOX YOUTH CAMP IN CANADA CELEBRATES 50 YEARS

Submitted by Zoria Kanasevich

Nearly 500 people attended the 50th Anniversary celebrations of Green Grove Ukrainian Orthodox Youth Camp on Wakaw Lake, Wakaw, Saskatchewan on Sunday, July 19, 1998. The camp was the first of its kind in Canada, registered in Trust of the Ukrainian (Greek) Orthodox Church of Canada, and feels Blessed that this celebration occurred in the proclaimed 1998 "Year of Orthodox Youth". His Eminence Archbishop JOHN (Stinka), Bishop of Edmonton and Western Dioceses, officiated at the Hierarchical Divine Liturgy assisted by Rt. Rev. Fr. Maksym Olesiuk, Very Rev. Fr. Alex Hupka, Very Rev. Fr. Bohdan Demczuk, Rev. Fr. Slawomyr Lomaszkiewicz, Rev. Fr. Victor Lomaszkiewicz, Rev. Fr. Taras Krochak, Rev. Fr. Demjan Hohol', and Rev. Fr. Roman Kocur. Assisting Archbishop JOHN were Evan Maximiuk and Michael T. Horbay, theology students from Winnipeg. Altar boys were Matthew Petrow, Mark Klopoushak, Wayne Balion, Steven Kodak, Andrew Zemluk, Mark Trischuk and Julian Zuzak. The Lastiwka Ukrainian Orthodox Youth Choir sang the Hierarchical Divine Liturgy under the direction of Larry Klopoushak. The 6 roses (donated by Sonia Lesiuk from Wakaw) for the Bishop's staff were presented by Alexandra Hartshorn and Daniel Petrow, both from Saskatoon. The campers scattered petals from wild and tame flowers in front of Archbishop JOHN as he proceeded from the church to the outdoor altar under the tent. Very appropriately, the campers picked the wild flowers, while the petals from the tame flowers were donated by Janet Hawrysh from Warman and Kate Kerluke from Wadena. Archbishop JOHN greeted the representatives of the camp. Accepting the Blessing on behalf of the camp was Helen Savisky and Larry Balion as they welcomed Archbishop JOHN with the traditional Ukrainian greeting of a kolach and salt. Fr. Kocur met Archbishop JOHN at the back of the tent-church and presented him with the cross and the Holy Water so he could symbolically bless all the people present, since it is the meaning of the cross that salves all of humanity. Fr. Kocur welcomed the Archbishop by telling him what a great honour it was to have him here in the "Year of Orthodox Youth", to help celebrated the 50th Anniversary of Green Grove Camp, also requesting that the Archbishop pray for the youth and all present.

Paraphrasing what His Eminence Archbishop JOHN said in his Homily, the main role falls to the parents in providing leadership in the rearing of children, not to institutions or friends. "It is a Blessing for a child to have his parents as a hero and be an example." Parents, priests, school teachers, and

counsellors provide guidance, leadership and help the child develop awareness of their talents, resources, provide support and direct the child through difficult times in their lives. His Eminence Archbishop JOHN continued by saying that "it has always been the desire of parents to bring up a child with moral and Christian experiences through the school, church and summer school camps." The summer camp provides a supplement to the role of the parents. "From all the guidance received, the child develops an awareness of salvation, education, friendship and morality of life. It's a personal determination." His Eminence Archbishop JOHN blessed the St. Nicholas Icons that the campers made and the Mystical Supper Icon donated by Metropolitan Wasyly.

A dinner followed the outdoor service, with Archbishop JOHN eating with the campers in the Dining Hall. All present gathered by the shores of the lake after dinner for an aerial photo.

Zennen Kanasevich and Zenon Zemluk acted as Master of Ceremonies for the afternoon concert and began by welcoming everyone present in both English and Ukrainian. Fr. Demczuk introduced our guest speaker, His Eminence Archbishop JOHN, who spoke on the topic of *Youth and Their Role in the Orthodox Church*. In highlighting his speech, His Eminence said the role of youth in the church is to live a real Christian life, to get involved in church at a young age, to study the catechism, and to build up your faith to nourish your life. Several times he emphasized how important it is to know your faith, live it and share it with others! "The church is not a product of civilization, but a gift of God and shows the path unto salvation." The society is disoriented and disjointed and many problems are due to spiritual inadequacies. It is through church teachings that our youth will be transformed from naive religiosity into conscientious Orthodox belief, practice and piety. The message is to learn to relate and work with the secularist and materialistic North American society that surrounds us, without compromising, but work to change it, once you know the demands of God. The youth are the church and are the future of the church. He encouraged the youth to become active in CYMK and other organizations at the administrative levels. To the parents, His Eminence said to be happy, positive Christian parents, because your attitude will be mirrored in your children.

The concert consisted of a selection of dances, songs, plays, verses, and "The Cheer" from the 1998 Green Grove Campers, Mohyla Institute Summer Immersion Program Students (Saskatoon), Lastiwka Ukrainian Orthodox Youth Choir (Saskatoon), "Dibrova" - Ukrainian Orthodox Senior Choir (Saskatoon) under the direction of Stan Hawryliw, and Government Greetings read by Anna Marie Kowalsky, Administrative Assistant to Myron Kowalsky, MLA for Prince Albert-Carlton.

The camp received the Metropolitan's Hramota, a Congratulatory Letter, and an Icon of the "Mystical Supper" (Orthodox style), from His Beatitude Metropolitan Wasyly, Primate of the UOCC. This Icon will hang in the dining hall as a remembrance of this auspicious occasion!

The 1998 camp housed 17 campers for the one-week session and 56 campers for the two-week session. The campers each had several "rolls" in helping to make the kolach for Archbishop JOHN. The special craft project this year was a "rushnyk" which the campers each embroidered to adorn their St. Nicholas Icon, Patron Saint of Children. Each of the campers and the staff were presented with donated gifts to commemorate the 50th Anniversary of Green Grove Camp.

President Adele Trischuk thanked everyone for coming to help us celebrate this memorable day, for their donations of money, time, and in any way they may have helped. She thanked the staff and introduced the Board Members.

Myron Michayluk spoke on the next major project - that of lifting the buildings and putting under a new support system before any more damage is done to the existing buildings. Since the cost is very great, an appeal was issued for support. The camp relies upon the levy fees from the 25 parishes, donations from the various church-affiliated organizations, and individuals, besides our own fund raising efforts.

At the end of the program, Archbishop JOHN and President Adele cut the 50th Anniversary cake made by Zoria Kanasevich. Raisa Zlipko from Saskatoon and Patrick Karran from Surrey, BC had the honour of lowering the flags to officially conclude the 1998 50th Anniversary Concert.

The seed for the establishment of Green Grove Camp was planted on October 12, 1947, when the late Very Rev. Fr. F. Kernisky (Wakaw parish priest) concluded his speech at the CYMK Jamboree at Yellow Creek, SK with a motion that a site be acquired by Wakaw Lake to build a summer school camp for the development of Orthodox Youth. July 3, 1949, was the opening day for camp when over 3,000 Ukrainian Canadians from the three prairie provinces converged on the site. Fortieth Anniversary celebrations were held in July 1988 with over 700 people in attendance for an outdoor church service, dinner, concert, banquet and dance.

Green Grove Camp is a tribute to the dreams of the first Board of

Directors. A summer school camp by Wakaw Lake that has been established and developed since its inception 50 years ago. This educational and recreational site has provided healthy self-development for youth through physical, intellectual, emotional and spiritual growth. The success of this dream has been due to a multitude of very generous donations and thousands of hours of work from dedicated volunteers, also with a vision! As a result, thousands of Ukrainian Orthodox Youth have experienced and benefited from the fruits of this voluntarism and generosity over the past half century.

We believe and feel confident that this same selfless spirit which has built and developed this camp will continue, enabling today's youth to develop into tomorrow's leaders. The instruction of educational topics on Orthodoxy, Ukrainian traditions, language, crafts, singing, dancing and culinary arts have had an impact on young and old, near and far, helping the preservation and development of our Ukrainian Orthodox ethno-cultural identity in Canada.

Our 50th Anniversary Celebrations have been a tremendous success! The Board of Directors and Executive, Priests, staff and campers of Green Grove Camp would like to thank you for coming and helping us to celebrate this historic day! A very special thank you to His Eminence Archbishop JOHN.

We ask each one of you to encourage and pray for our youth - our future leaders, of our camp, of our church-related organizations and of our Holy Orthodox Church, especially in this the "Year of Orthodox Youth". May God Richly Bless all of us and may He grant many mercies!

КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

Конгрес Українців Канади відбувся від 9-го до 12-го жовтня в місті Вінніпезі. Конгрес був упсішний якістю і також кількістю учасників і в загальному виявив бажаний результат. Було 279 офіційних делегатів, велика кількість гостей, і 31 делегатів молодечих організацій, які брали активну участь в загальній програмі.

Урочисте офіційне відкриття було проведене привітами: Митрополит Василій, Української Православної Церкви в Канаді; Митрополит Бздель, Української Католицької Церкви в Канаді; Амбасадор з України до Канади, Достойний Володимир Фуркало; Президент Світового Конгресу Українців Др. Дмитро Ціпивник і Посол Рай Пагтакан.

Гасло Конгресу „Громада - з'єднання візію з дійсністю" надало цікавий тон конгресові, в тому, що всі робочі сесії були скеровані на цю тему.

Учасники робочих сесій брали активну участь в дискусіях з яких були винесені резолюції. Ці резолюції були представлені на пленарній сесії для остаточного одобрення. Обмежене місце не дозволяє нам друкувати резолюцій Конгресу, однак вони напевно будуть надруковані в часописах і вислані до окремих організацій. На підставі цих резолюцій буде продовжуватися праця Конгресу на наступну каденцію.

Доповідач підчас обіду в суботу 10-го жовтня був посол до федерального уряду Дос. Рай Пагтакан який постійно порушує і підтримує українські справи в уряді.

Підчас бенкету було вручено нагороди трьом молодим активістам за визначне провідництво. Ця нова нагорода буде від тепер

Перший ряд з ліва на право: Маруся Венгер, Соня Бейзик, Орися Сушко, добр. Юстина Лучак, Павліна Ігнаш. Другий ряд з ліва на право: Ліна Курилів, Ярослава Яременко, Оля Ковальчук

вручена на кожному конгресі. На цій сторінці журналу поміщено слово подяки Розалії Скавінської, одної із тих нагороджених. Цього вечора також були вручені Шевченківські медалі заслуженим діячам української громади.

Пленарна сесія в неділю ввечорі включала вибір нового президента Конгресу. Євген Чулій, 39-літній адвокот з Монтреалу прийняв керування Конгресу на настуні 3 роки, що уведе нас у нове століття.

During his trilingual acceptance speech to the delegates of the 19th Congress of Ukrainian Canandian, 39 year old Mr. Czolij joked at one point saying "Age was obviously an important factor to consider in this election since we were choosing a president for the longest term ever." Indeed, his term will start in the 20th century and end in the 21st. He encapsulated his vision of Canada by stating "... we as Canadians need to recognize and accept our differences, be intellectually flexible and genuinely seek new and fresh solutions that will make the great majority of Canadians in all of the provinces true nation builders".

Того ж самого вечора українська громада відповідним словом і врученням дарунку попрощала Амбасадора Володимира Фуркала, який після трьох років служіння в Канаді призначений в іншу країну.

Пленарна сесія в понеділок рано була присвячена прочитанням і прийняттям резолюцій. Конгрес заключився обідом в День Подяки та врученням спеціяльних грамот заслуженим діячам української громади.

Загальне враження Конгресу позитивне і тому надіємося, що новий уряд зуміє повести працю Конгресу Українців Канади у світле майбутнє.

This exciting and animated Triennial Congress sent its delegates home inspired and motivated as demonstrated by many positive comments offered by the participants.

We anticipate a bright future for the Ukrainian Canadian Congress, with our Hromada successfully bridging the gap between Vision and Reality.

O. C.

Left to right: Marusia Wenger, Eastern Canada UWAC President, Sonja Bejzyk, National President UWAC, Rose Skavinsky, Award Recipient, Orysia Sushko, Editor Promin

Greetings to Honoured head table members. Delegates and Guests. Slava Icycy Xrystu!

I am very honoured and grateful to be recognized as a yong leader in our Ukrainian Canadian community. Even to have been nominatned for such an honour is thrilling and gives me a tremendous sense of pride.

Being a young person in today's society is not the easiest, as many of you realize. the times have changed, and the challenges are as large or as small as one would like them to be. People have more choices of how to occupy their time. Young people have a variety of roles and beliefs in how to maintain our Ukrainian heritage - some are content with Ukrainian dancing, some are in choral groups, some organize marches, hold workshops or retreats. This leaves very few young leaders to tacke the organizational aspect, and to make a difference in that way.

Keeping the spirit of our Ukrainian community close to our hearts is why I believe we are all here this weekend.

To all the young people - thank you for participating here in the Congress, and in any other way that you may, in showing a keen interest in the current events affecting our Ukrainian community. Remeber to respect our parents and elders as our mentors and models for our future.

To our mentors - please continue to educate, to council, and to advise the young people. Help to mold us into bright enthusiastic leaders to carry on the elgacy of our Ukrainian community in Canada.

I wish to express my sincere gratitude

to the National CYMK Executive, especially Lydia Talpash and Michael Kapty, for the nomination. I understand there were letters of support from colleagues and friends - I am very touched by your gestures of support and for nurturing my spirit and pride of being Ukrainian.

To the Ukrainian Canadian Congress and fellow members of the Presidium - thank you for the honour and for the continuous encouragement and support. May God Bless you all in your continued endeavors.

Thank you

Rosemarie Skavinski,
CYMK-U.O.Y. Member
UCC Youth Leadership
Award Recipient

Oleh Romaniw, UCC National President and Marika Stebelsky UCC Community Development Chair, presenting award to Rose Skavinsky

СВІТОВИЙ КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ

Неганйне ***Повінь на Закарпаттю***

До українців у світі

Ми мали нагоду були свідками як телевізійні станції всього світу показували небувале знищення через повіні, гурагани, землетруси - у далекому Китаю, не далекій від нас Середній Америці, або минулого року - у Манітобі. А оце на днях навістило це страшне лихо повені і нашу Батьківщину - південно-західню її частину - Срібну землю- - Закарпаття. Чи хто з нас має там рідних чи знайомих, чи ні. Всеодно - нещастя напало на наших рідних братів і наш обов'язок - не бути байдужим до їх горя.

Радіо-вістки говорять про кільканадцять жертв у людях в околиці Мукачева й Хусту, про сотні, яких мусіли забрати в лічниці, про безконечно великі втрати в зруйнованих будинках, допмашніх тваринах, замулених полях, озимини що на них поховане насіння вже на друге літо... На додаток до втрат, які вже понесли наші люди - страшний голод заглядає їм в очі... Ми знаємо, яка небувала економічна скрута панує в Україні...

Тому Світовий Конґрес Українців і Світова Рада Суспільної Служби організує широку акцію допомоги. Звертаємося до всіх наших громадських Установ, наших Церков, та до кожного українця в діяспорі особисто, допомогти жертвам повені на Закарпаттю. Закликаємо проводити збірки на місцях.

Пожертви можна висилати на адресу:

UKRAINIAN WORLD CONGRESS, 2118A Bloor Street West, Toronto ON M6S 1M8
з допискою ПОВІНЬ

Др. Дмитро Ціпивник
Президент СКУ

Оля Даниляк
Голова СРСС СКУ

ВІДІЙШЛА У ВІЧНІСТЬ СВ. ПАМ. ДОБРОДІЙКА ОЛЬГА БОЙЧУК 1919-1998 ЕДМОНТОН, АЛЬБЕРТА

З волі Всевишнього, 6-го квітня 1998 в Едмонтоні, на 78 році свого трудолюбивого життя упокоїлася в Бозі після важкої і довгої недуги, світлої пам'яті добр. Ольга Бойчук.

Добр. Ольга Бойчук (з дому Масло) народилася 23-го серпня 1919 р. в Західній Україні. У своїх свідомих і побожних батьків Еміліяна й Теклі (з дому Мороз), вона була п'ятою і наймолодшою дитиною.

Народню школу вона закінчила в родинному селі Кути, а середню освіту побирала в Олеську в Золочівському повіті й у Львові в Західній Україні. Зараз перед другою світовою війною виїхала з дому з своїм братом Степаном до Мінхену в Західній Німеччині де побирала й закінчила вищу освіту. Незпроможна вертатися до дому після вибуху війни, Ольга залишилася працювати в Мінхені де при кожній нагоді допомогала своїм землякам, які втікали від большевицької влади. В цей час вона також познайомилася з молодим богословом Василем Бойчуком з Західної України, який студіював в духовнім семенарі в місті Ноєндетельсав в Західній Німеччині.

Після закінчення другої світової війни, Ольга Масло вийшла заміж на 1-го червня 1946 р. за богослова Василя Бойчука. Муж Ольги згодом був рукоположений в сан Диякона 1-го листопада 1948 р., а на 2-го листопада був рукоположений в сан священика Архиєпископом Володимир-городським в церкві Св. Покрови в Регенсбурзі також в Західній Німеччині.

Вже при кінці місяця грудня 1948 р. добр. Ольга зі своїм мужем і братом Степаном виїхали з Німеччини до Вінніпегу в Канаді. В Вінніпегу о. Василь був прийнятий в ряди духовенства Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Живучи в Вінніпезі, добр. Ольга вже на початку 1949 р. вписалася до Союзу Українок Канади в відділі ім. Лесі Українки при Катедрі Пресвятої Тройці. Від того часу була постійною членкою СУК при таких відділах: Глендон, Альберта ім Лесі Українки; Вінніпег, Ман. ім. Лесі Українки; Форт Френсис, Онт. ім. Лесі Українки; Йорктон, Саск. ім. Олени Пчілки; Канора, Саск. ім. Марії Маркович. В часі перебування в Канорі, Саск. добр. Ольга зібрала, опрацювала й написала Ювілейну Книгу під назвою ЗОЛОТИЙ ВІНЕЦЬ - ПІВСТОЛІТТЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ В КАНОРІ, САСК. 1926 - 1976.

Вже від 1981 р. добр. була членкою СУК при Катедрі Св. Івана в Едмонтоні АБ, де також брала участь в культурно-освітній праці.

На протязі своєї довголітьної приналежности до відділів СУК добр. була активною у культурних-освітних ділянках. В цю працю входило: секретарювання, навчання дітей в українській і недільній школах, приготування концертів, чи інших виступів з дітьми, СУМКівцями та членками жіночого товариства. Провадила вечорки читання та вишивання, співала в церковних хорах, та представляла відділи на Пров. і Краєвих З'їздах СУК.

При сповнення чверть століття приналежности до СУК добр. Ольга була нагороджена 25 Літньою Грамотою за свою працю по відділах Союзу Українок Канади.

Від самого початку появлення журналу Промінь добр. Ольга

передплачуала його, читала його, як також часто дописувала до нього про культурно-освітні та організаційні справи відділів Союзу Українок Канади.

Від першої парафії Глендон АБ в 1949 р. до останньої прафії Канора, Саск. в 1980 р. добр. Ольга працювала разом з своїм мужем, о. прот. Василем на славу Бога й добробут українського-канадського суспільства. Дбала про розвиток церковних громад і співпрацювала з членами, включно з дітьми й молоддю.

Підчас побуту в Форт Френсис, Онт. між 1951 - 1959 роками, народилися в добр. Ольги і о. Василя дві донечки, Леся і Марта. Вони були великою втіхою для своїх родичів. Виростаючи брали участь в церковних і культурних подіях, та збігом часу осягнули університетську освіту.

В 1980 р. в Канорі СК о. прот. Василь тяжко захворів параліжом. Від того часу добр. Ольга щоденно піклувалася своїм мужом. В 1981 р. з огляду здоров'я отця, переїхали до Едмонтону, Альберта на відпочинок. В Едмонтоні перебували в брата добр. Ольги, а опісля перебралися до спеціяльної хати, що збудували для батьків дочка Марта з мужем Джимом. Після закінчення дому для старших „Дніпро" отець і добр. перейшли там на помешкання. Тут добр. зорганізувала „Товариство Старших - Дніпро" і „Товариство Книголюбів" та була в проводі різних культурно-освітних програм. Рівночасно отець і добр. були членами громади Катедри Св. Івана де Блаженніший Владика Андрей в 1984 р. поблагословив о. прот. Василя, як священника-емерита.

6-го січна 1985 р. о. прот. Василь дістав другий тяжкий удар і від того часу залишився в лікарні. Останні роки перебував в допоміжній лікарні де добр. Ольга щоденно його відвідувала й помагала з опікою. Господь Бог відкликав о. прот. Василя до небесного Царста 17-го серпня, 1990 р.

Добр. Ольга далі перебувала в Домі Дніпро і помагала поки її здоров'я дозволяло. Також брала участь в подіях при Катедрі Св. Івана. В 1997-му р. одержала ГРАМОТУ ПРИЗНАННЯ за участь в хорі в Йоркон, Саск.

Від коли добр. Ольга приїхала до Канади, вона ніколи не забувала про своїх рідних в Україні. Допомагала їм коли можливо. Коли Україна стала вільною добр. подарувала пристольні Євангелії для церков її села і села отця, як також різні богословські підручники та матеріяли для недільних і українських шкіл.

В квітні 1993 р. добр. Ольга тяжко захворіла й від того часу почалася її велика боротьба за здоров'я. З огляду на її стан здоров'я перейшла жити до дочки Лесі де родина зарядила для неї денну поміч. Дочка Марта часто приїзджала побути з мамою. Разом з Лесею і її мужем, добр. відвідала ще раз дочку Марту в Каліфорнії де вона радувалася своєю родиною і милувалася теплим сонцем і природою.

Кожна хвилина була дорогоцінна для добр. Ольги. Вона постійно молилася й за кожну хвилину, за кожний день дякувала Богу. Її віра, відвага й сила духу мали великий вплив на всіх, що були з нею.

В рано 6-го квітня 1998 р. в лікарні де перебула останні 17 днів свого життя, Господь Бог покликав Свою слугу добр. Ольгу до Царства Небесного. Були присутні підчас добр. земного відходу її дві дочки Леся і Марта, як також з'ять Ярослав.

13-го квітня 1998 р. відправилася Панахида в супроводі настоятеля о. прот. Степана Семотюка, о. прот. Миколая Равлюка з Йорктон, Саск. й Високопреосвященнішого Арихєпископа Івана. Підчас Похоронної Відправи членки СУК тримали почесну стійку з горіючими свічками в руках. Співав Катедральний Хор під керуванням Лесі Чумер. Всі разом в одній спільній молитві просили Господа прийняти душу спочилої слуги Божої, добр. Ольги, у Царство Своє, там де всі праведні спочивають. Після Панахиди відбулася похоронна перекуска за старанням родини, членок СУК й Товариства Дніпро. Присутні мали нагоду оглянути збірку знимок котрі зображували життя добр. від молодих літ до теперішного часу.

Чин Похорону відправлено 14-го квітня в Катедрі Св. Івана. Очолив о. прот Семотюк разом з о. прот. Равлюком. Змістовну і зворушливу проповідь про віру й ревну та взірцеву працю добр. Ольги виголосив о. прот. Семотюк в українській мові, а о. прот. Равлюк в англійській мові говорив про вклад праці в українському-канадському суспільстві. До труни добр. Ольги вложено грудочку землі й зілля з рідного села в Україні, що сама добр. привезла. Також вложено гіллячку лози з Квітної Неділі й дві лілеї. Тлінні останки добр. Ольги похоронено на цвинтарі Св. Михаїла коло свого мужа.

Похоронна трапеза відбулася в авдиторії Св. Івана. Господарем був Василь Балан з Вінніпеґу, який передав словесні співчуття від Митрополита Василія, о. митр. др. Олега Кравченка, голови Президії Консисторії і від довголітнього родинного приятеля Андрія Сірого.

Слідували вислови співчуття: Мирослава Фербей від громади і СУК; добр. Надія Крищук від добродійок міста Едмонтону; добр. Надія Стус від мешканців Дому Дніпро; о. прот. Ярослав Пук з Вегревил, Альберта; д-р. Франко Сисин з Едмонтону; о. прот. Равлюк від родини і громади в Йорктон, Саск. Прочитано писемні співчуття від церковних громад і СУК в Йорктоні й Кенорі, Саск.

В імени родини дочка Леся склала подяку духовенству за їх участь в Панахиді і Похороні та за молитви за здоров'я мами та рівночасно подякувала всім, що тримали звязок з добродійкою, молилися за її здоровя, телефонували або відвідали її через останні роки. Також подякувала хорові, дякові й старшим братам, пані Марії Гарасимів за спечення колачів, членкам СУК за приготовлення трапези, та всім присутнім за участь в Похоронних Відправах, громадським то організаційним представникам за вислів співчуття, за квіти й пожертви на Нев'янучий Вінок.

Далі висловила сердечну подяку родині за їхню повсякчасну поміч і духовну підтримку. Особливо подякувала своєму чоловікові Ярославові, сестрі Марті разом з її чоловіком, та Олив Батіста, яка також доглядала добр. пять днів на тиждень через останний рік. Була дуже вдячна, що родина й приятелі з поза Едмонтону могли приїхати на Похорон і відпровадити добр. Ольгу у вічність. Похоронну трапезу закінчено молитвою і відспіванням Вічная Пам'ять.

Покійна добр. Ольга залишила в глибокому смутку дві дочки: Лесю Бойчук, яка є лікарка-спеціалістка в Едмонтоні й заміжня за письменника-поета Ярослава Балана; й Марту, заміжною за Джим Ліндл, які мешкають і працюють по своїх професіях в Ед Дорадо, Каліфорнія, США. Залишила також рідного брата Степана Масла і братову Богданну з родиною та близьку й дальшу родину в Україні. А поза межами батьківщини залишила багато приятелів і рідних, як в Англії, Німечинні і в Канаді.

В світлу і незабутню пам'ять добр. Ольги Бойчук зібрано слідуючі пожертви: $3,236.50 на Катедру Св. Івана в Едмонтоні, $365. на Проєкт „Україна" СУК при Катедрі Св. Івана в Едмонтоні, $300.на Церкву Св. Преображення в Йорктоні, $345. на журнал „Промінь" і певні суми на інші добродійні цілі.

Нехай Господь Бог оселить душу спочилої слуги Ольги в оселях праведних, а канадська земля нехай буде її легкою. ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Родина складає $250.00 на Нев'янучий Вінок в пам'ять св. пам. добр. Ольги Бойчук.

Л. Р. Б.

Засилаю пожертву в сумі $30.00 на невянучий вінок у світлу пам'ять Олени Дзюбенко, яка упокоїлася 24-го травня, 1998 р у Венкувер, Б.К. і також бл. пам. Варвари Васильців, яка упокоїлася 22-го вересня, 1998 у Кадворт, Саск.

Родинам покійних моє сердечне співчуття. Вічна їм пам'ять!

Марія Савіцька
Саскатун, Саск.

In memory of **Lily Capek**, who passed away on September 10, 1998 I am forwarding a small donation to Promin in her memory. Vichna Pamjat!

John Capek, Winnipeg MB

Замість квітів на свіжу могилу бл. пам. Олени Дзюбенко пересилаємо $30.00 на фонд журналу Промінь. Родині покійної, особливо мужеві Василеві висловлюємо глибоке співчуття.

Спи спокійно дорога Олено, а канадська земля нехай буде Тобі легкою, а пам'ять про Твої добрі діла вічною.

Вічна тобі пам'ять!

Марта і Петро Цехош
Торонто, Онтаріо

In memory of **Agnes Warnyca**, who passed away on May 10, 1998, and Dora Lapchuk, who passed away May 14, 1998, the Daughters of Ukraine Branch of the Ukrainian Women's Association of Canada in Regina enclose $150.00 for the Promin press fund.

May their memory be eternal!

Anna Zaleschuk
Corresponding Secretary

For an everlasting wreath in loving memory of my husband **MIKE LYNE,** father and Dido, who passed away December 7, 1977, please find enclosed a $100.00 donation towards your press fund

Eternal Memory!

Wife, Elizabeth
Children, Micheline & Les, Nick,
Gene, Kristina, Orycia & Dominique
Grandchildren, Coral Ann,
David & Kelsey

ODARKA (DORA) LAPCHUK

On Thursday, May 14, 1998, Dora (Odarka) Lapchuk, late of Regina, Saskatchewan, passed away at the age of 70 years. She was predeceased by her parents, Mike and Mary Danyliuk and her husband Nick Lapchuk. Dora is survived by her son George and many special friends.

Funeral services were held on May 19 from the Descent of the Holy Ghost Ukrainian Orthodox Pro-cathedral with Reverend Vasyl Petrouchtchak officiating.

Dora was born on July 10, 1927 in Volyn, Ukraine. She came to Canada as a young woman to escape the oppression in her native land and to make a better life for herself in a new country. Here she became reacquainted with Nick Lapchuk, a fellow countryman. They were married and made a new life together in Regina.

On April 28, 1998, she was presented with an honourary membership for fifty years as a member of the Ukrainian Women's Association of Canada, Daughters of Ukraine Branch in Regina. Dora was a willing volunteer and enjoyed the fellowship of fellow members and friends. She was also a member of the Society of Prosvita for many years and a member of the church choir.

At the time of her passing, Dora made her home at Selo Gardens (Ukrainian Orthodox Seniors' Housing) where she participated in singing at the church services, never using a prayer book as she knew the prayers and responses for memory. She will be remembered for her wide knowledge of poetry, particularly that of Taras Shevchenko. Because of this incredible talent, she was frequently invited to recite poetry at various programs and concerts and often included poetry which she composed.

Following internment, all present were welcomed to a memorial dinner at the Orthodox auditorium by Dr. Edward Klopoushak, President of the Ukrainian Orthodox Housing Corporation. A tribute to Dora was given by Evelyn Korpus, UWAC President. Appropriately, in conclusion, a poem by Taras Shevchenko was read by Olyne Patryluk.

At her request, Dora had bequeathed $100.00 to Promin, which she enjoyed reading since it was first published.

Vichnaya Pamyat - Memory Eternal!

Evelyn Korpus, President

В девяту річницю упокоєння мого дорогого мужа, **Івана Кухти**, котрий відішов на вічний спочинок 8-го грудня, 1989 пересилаю $30.00 на пресовий фонд Променя як нев'янучий вінок на його могилу. Хай Милосердний Господь прийме душу покійного до Царства Небесного.

Вічна йому пам'ять!

Дружина Марія Кухта
Саскатун, SK

BELLE WOLOSHYN

Time is a beautiful thing.
Time is precious.
Time is something we cherish.

The window of time opened for my mother on April 12, 1913. One of the six children born to Mary and Onoufrey Rudkowski in Musidora, Alberta. Time did not permit education. It was time to help with farming. In time adolescence gave way to adulthood.

Mom married Mike Woloshyn in 1932. they both continued to farm in the Musidora area. Over time they had three boys, Peter, Edwin and Victor.

In 1964 they gave up farming due to my dad's illness. They moved to Edmonton, Alberta to find an easier way of life. That same year my dad passed away. In a strange city mom was left with three young boys to care for and raise them to adulthood. Mom worked hard until her retirement in 1977 at the age of 65 years. When I look over time, I remember her strong her points , which were fairness and equality, coupled with a strong belief in God.

Mom was a very active person doing many hours of charitable work serving religious groups. Since 1954 mom was an active member of the Ukrainian Orthodox Church in Luzan, Alberta. That is where she will be laid to rest, to be united with her husband.

In Edmonton mom was a church member of St. Elias Ukrainian Orthodox Parish. She was also a member of the Ukrainian Women's Association of Canada for many years. Her Sundays were devoted to her church and many other days throughout the year. She never refused when asked to volunteer, to help the UWAC and their many projects. She was faithful to her Ukrainian heritage and her church.

Yes, the window of time was opened a long time for mom. She enjoyed life to the utmost. The window of time closed for Belle Woloshyn on August 30, 1998 at the age of 86 years. She is survived by three sons: Peter (Olga) of Calgary AB, Edwin (Shirley) of Whitehorse YUKON, Victor (Diana) of Edmonton AB. Two granddaughters: Debbie (Shaun) Mason of Calgary AB and Cynthia Woloshyn of Edmonton AB; two great grandsons Kyle and Breet Mason of Calgary AB; one sister Pauline Sarochan of Edmonton AB. Belle was predeceased by her husband Mike, her parents and four brothers.

God grant her eternal rest!

Eulogy by her son Edwin Woloshyn.

In memory of the late Belle we are donating $50.00 to Promin.

Helen Triska
Promin Convener

For an everlasting wreath in memory of **Mary Maciuk**, who passed away on October 19, 1998 at the age of 96 we are donating $25.00 to the Promin press fund.

May her memory be eternal!

William and Justine Fedeyko
St. Albert AB

IN MEMORY OF LILLIAN CAPEK 1921 - 1998

Peacefully on September 10, 1998, Lillian Capek, aged 77, passed away at Concordia Hospital. She was the beloved wife of John, and the dearly loved and loving mother of Sylvia Macenko, Elsie Wright (Bill), Ed (Linda), Robert (Marge) and Kathy Arduini (Randy). She was a kind and loving Babka to Tannis, Jeffrey, Alanna, Crystal, Candace, Nicole, Jane and Nicholos. Lily was predeceased by her first husband Nick Kohut, her parents, Nazaranko and Katerina Chubey and her brothers John, Jack and Frederick. She is survived by sisters Ann Cummings (Nanaimo BC) and Audry Johannesson (Edmonton AB) and brothers Dan, Sam, Morris and Bert, all of Manitoba. Lily will be sadly missed by her nieces, nephews, sister-in-law, brother-in-law and friends.

Born on March 1, 1921 in Dufrost MB, Lily's early years were spent on the family farm in Rosa. She had many friends in the community and was involved in the Ukrainian youth associations that were available at that time. She married Nick Kohut when she was 21 and continued to live in Rosa where their first three children were born. She was active, along with her husband, in building Sts Peter and Paul Ukrainian Orthodox Church in Rosa. They remained members of this parish even after moving to Winnipeg in 1950. Lily was a lifetime member of the Olha Kobylanska Branch of the Ukrainian Women's Association, which she joined in 1941. She treasured the certificate that she received in 1991 from His Beatitude Metropolitan WASYLY, honouring her 50 years of service in that organization.

Lily was a wonderful mother, teaching her children the love of God, the love of family, and the importance of being responsible members of the community. Because her own education was limited, due to the economics of the time, she strongly encouraged her children to do well in school and was very proud of the fact that all five of them had attained university degrees.

Prayers were said on Sunday, September 13 at 7:00 p.m. at Holy Trinity Cathedral and funeral rite service was held on Monday, September 14 with Very Rev. H. Lakusta officiating. Pallbearers were her grandsons, Jeffrey and Nicholas, her sons-in-law Bill and Randy, and her nephews Ron, Baran and Lawrence Chubey. The honour guard was formed by the members of the UWAC Olha Kobylanska Branch of Sts. Peter & Paul Ukrainian Orthodox Church, Ross MB.

Our branch is donating $50.00 to promin press fund in memory of our dear member.

Marilyn Chubey, President

In memory of Barbara Wasylciw, who passed away recently at the age of 102 years in Cudworth, Saskatchewan, a donation of $20.00 to Promin is enclosed. My heartfelt sympathy goes out to her daughter Helen Scherbluk, national convenor of Promin.
VICHNA PAMYAT!

Helen Raycheba, Toronto, Ontario

IN MEMORY OF BARBARA WASYLCIW CUDWORTH, SK

Barbara Wasylciw

Родина покійної ділиться сумною вісткою про упокоїння мами, бабуні, прабабуні і прапрабабуні сл. п. Варвари Васильців, котра відійшла до Господа 22-го вересня, 1998 р. проживши 102 роки трудолюбивого життя. Пережившии, з покійним мужем Петром, життєві невигоди: піонерські часи, кризу, вона завжди вірила в краще майбутнє і покладала надію на Всевишнього Господа.

Покійна була глибоко віруюча християнка і Бог винагородив її сповняючи її мрії. Вона часто дітям казала „Я б хотіла померти, коли тепло на дворі" і ось, коли на цвинтарі, в останню дорогу, виглянуло сонечко, ніби виявило її останню волю, як нагороду за її безмежну віру в Господа.

Our beloved mother and baba peacefully passed on into God's care at Cudworth Nursing Home on September 22, 1998 at the age of 102 years. Mother was born April 25, 1896 in Laniwci, Borschiv, Western Ukraine, and came to Canada in June 1900 with her parents, Eliya and Anna Korpan. Leaving their home in Ukraine, as did many others, they emigrated to the frontier areas of a new land. Homesteading was a rugged life, but despite difficult conditions, they succeeded. In poverty and in prosperity, they placed their faith in God.

Barbara Korpan married Peter Wasylciw in 1913. They had 8 children, 3 sons and 5 daughters. Life during those times was a cooperative enterprise, and there was mutual respect between parents and children. In spite of having to meet the demanding necessities of life, Barbara was an avid reader and she was endowed with an exceptional memory. With the knowledtge she gleaned from books and such publications as „Ukrainian Voice", „The Herald" and „Promin", she was able to influence her children to take an active part in CYMK, the church, CYC and community activities.

As a member of the Ukrainian Women's Association of Canada, Mother was honoured with a 70 yeaar certificate. From the Primate of the Ukrainian Orthodox Church, Metropolitan Wasyly, she received an award for her devoted support over the years of our Ukrainian Orthodox Church, Ukrainian institutions and publications.

To mourn her passing are her loving children: Dan (Olga) of Wasaga Beach ON; William (Rose) of Saskatoon SK; Marie Bohun of North Battleford SK; Helen (Al) Scherbluk of Toronto ON; Sylvia (Bill) Gryba of Cudworth SK; and son-in-law Dr. John Dutchak of Mississauga ON; 25 grandchildren, 43 great grandchildren, and 2 great-great grandchildren. Barbara was predeceased by her husband Peter in 1976, son Paul in 1979, daughter-in-law Mary in 1992, daughter Janet Borycki in 1996 and son-in-law John boryski in 1986, son-in-law Nick Bohun in 1994, and daughter Ann Dutchak in 1997.

Funeral services were held in Saskatoon at Holy Trinity Cathedral conducted by Rev. Demjan Hohol. Internment was in Woodlawn Orthodox Cemetery beside her husband.

Спи, дорога й ніколи незабутня мамо, бабуню, прабабуню, й прапрабабуню, а ми, Твої нащадки завжди будемо молитися за Тебе, згадувати Твої добрі діла та дякувати Тобі за прикладне виховання, яке Ти нам прищипила, що дало нам охоту й знання очолювати провідні місця в різних організаціях.

При цій нагоді складаємо нашу велику вдячність всім тим, хто висловив співчуття по утраті, найдорожчої нам, людини.

Вічна їй пам'ять! Eternal Memory!

В її пам'ять даруємо $200.00 на журнал Промінь.

Савеля Гриба і Галя Щерблюк

На нев'янучий вінок в пам'ять бл пам. Варвари Васильців з Кидворт, Саск. складаємо пожертви на Пресовий Фонд Променя.

Вічна їй пам'ять!

Terry and Alice Nykiforuk,
Watson SK - $10.00

Oksana Arseneault
Hamilton ON - $20.00

Orysia Sushko,
Hamilton ON - $25.00

Yaroslava Balaura,
Toronto ON - $30.00

Anne Hawrysh,
Toronto ON - $50.00

PRESS FUND

Note: The donations listed in this section include all those received from September 1 to October 31, 1998. IN MEMORIAM donations are acknowledged in that specific section. The Editorial Board gratefully acknowledges the generous donations in support of PROMIN.

In Memoriam donations	$675.00
UWAC Saskachewan Provincial Executive	$240.00
UWAC Olha Kobylanska Br., Surrey BC	$120.00
Mykola Tyschenko, London ON in honour of Paraska Tyschenko's 100th birthday	$100.00
In honour of Olga Hannochko's 90th birthday, Edmonton AB	
John & Lillian Gregory	$100.00
Lorna Gynn, Gerald Hannochko & Arlene Wasylynchuk	$100.00
Mary Kostash	$10.00
Victoria Lazaruk	$10.00
Anne Tokarek	$10.00
Isabelle Darcovich	$10.00
Mary Sulyma	$10.00
Nancy Radomsky	$10.00
Thelma Lazarowich	$10.00
Zonia Lazarowich	$10.00
Nadia Bodnar	$5.00
Rose Faryna	$5.00
Kay Hobden	$5.00
Dobr. Maria Chomiak	$5.00
UWAC Surrey BC	$87.00
UWAC Lesia Ukrainka Br., St. Catharines ON	$50.00
Mary Paltzat, Edmonton AB	$50.00
Luba Feduschak, Edmonton AB in honour of Mary Sedor's 92nd birthday	$50.00
Anne Hryhor-Mosquin, Winnipeg MB in honour of Helen Lasko's birthday	$30.00
Mary Wenger, Montreal PQ in honour of Vera Kuzik, St. Catharines ON	$25.00
A Gerych's 100th birthday	$25.00
Nellie Mykytiuk, Vernon BC	$25.00
Olga Kuzyk, Amherstburg ON	$20.00
Mary Saranchuk, Winnipeg MB	$20.00
Evelyn Wasylyshen, Winnipeg MB	$15.00
Galina Onufrijchuk, Winnipeg MB	$15.00
Olga Sametz, Ottawa ON	$15.00
Walentyna Stukalo, Hawkestone ON	$10.00
Eva Dziamba, Beamsville ON	$10.00
George and Olive Harach, Ajax ON	$10.00
Yvonne Ivanochko, Toronto ON	$10.00
Nadia Boyarchuk, Kelowna BC	$10.00
Sylvia Gryba, Cudworth SK	$10.00
Mary Drackett, Moose Jaw SK	$10.00
Patricia Shevchuk, Saskatoon SK	$10.00
Mary Lenenko, Hafford SK	$10.00
Emily Hancharyk, Kenora ON	$5.00
C. Ostapchuk, La Salle PQ	$5.00

PETERS, BROWN

CHARTERED ACCOUNTANTS

- Accounting and Auditing
- Corporate and Personal Tax
- Estate and Trusts

Advising small business since 1917

WILLIAM P. MUCHICHKA, B.A., C.A.
5233 Dundas St. W., Suite 201, Etobicoke, Ont. M9B 1A6
Tel: (416) 239-3008 Fax: (416) 239-7920

УКРАЇНСЬКА КАНАДСЬКА ФУНДАЦІЯ ІМ. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Let's ensure our future!

- Providing grants to promote the development of Ukrainian Canadian arts, education, literature and language since 1963. Over $2.5 million awarded.
- Receives financial support from the community it serves. All contributions used to increase the capital fund. Grants are awarded from the interest.
- Inquire about living bequests and designated funds.
- Perpetual recognition given to all contributors.

For more information contact:
Shevchenko Foundation
456 Main Street
Winnipeg, MB R3B 1B6
Tel. 204-942-4627
Fax 204-947-3882

Запевнімо нашу будучність!

UKRAINIAN ORTHODOX LIBRARY OF
ST JOHNS
10611-110 AVE
EDMONTON AB
T5H 1H7 1-Dec-1998

Iliad Productions
present

The Mitten Рукавичка

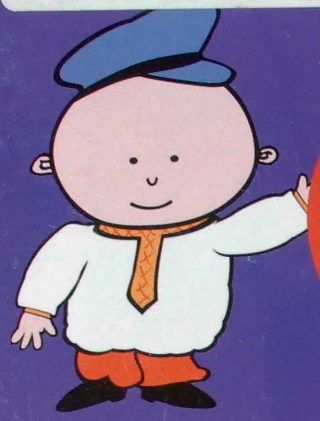

**AT LAST . . .
A COMPUTERIZE
INTERACTIVE STORYBOO
FOR UKRAINIANS!
Нарешті . . .
Взаємодіюча казка
для комп'ютера!**

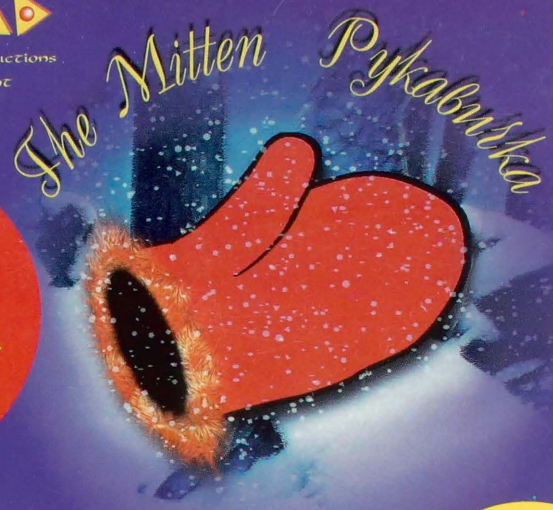

Experience the excitment of watching your child learn about our Ukrainian heritage with this fully interactive CD-ROM! Switch between Ukrainian and English at any time during the story!

Відчуйте захоплення вашої дитини навчанням про свою рідну українську спадщи – ну цією взаємодійною казкою! Змініть з одної мови на другу коли бажаєте!

INTRODUCTORY PRICE $39.95*

Read and play along with this traditional Ukrainian folk tale, featuring hundreds of fun animations!

Читайте і забавляйтеся цією казкою, яка включає сотні цікавих оживлянь!

Sing along with favourite Ukrainian folk songs!

Включайтеся в співі народних пісень!

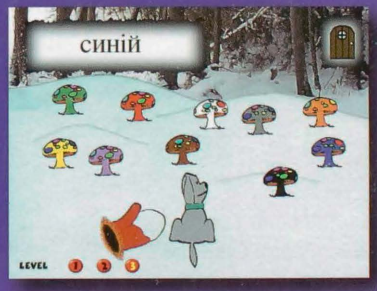

Make learning Ukrainian fun and challenging through animated games!

Зробіть навчання української мови приємним, способом оживлених іграшків!

Name_____

Address_____

City_____Prov/State_____

Postal/Zip Code_____

Telephone#(_____)_____-_____

Please send cheque or money order payable to:

Iliad Productions
Dundurn P.O., Box 33514
Hamilton ON L8P 1X0

Windows only

For more information call
1-877-7MITTEN (1-877-764-8836)

Please accept my order for:

___ x $39.95* = _____

S&H $_____ = _____

TOTAL = _____

Calculate $5.95 Shipping & Handling for one product, add $2.00 for each additional.

*All prices are in Canadian dollars, taxes and duties are included.
Returned cheques are subject to a service fee of $15.00. Allow 4-6 weeks for delivery.